

โหวต เลือกตั้ง

* ชัยதி ๑ ฉบับที่ ๑๙ วันจันทร์ที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๔๙

บ๊องบ๊องของจอมพลพิบูลฯ

โดย..... สอมพล ป.พิบูลสงคราม
 เปรตส์ คอบเฟลอร์เรนซ์ • ภาณุเบียงกร
 ตอนจบของ 'ที่นี่ต้องห้าม' โดย ธีรรัตน์ สดุดีนวรัตน์

Today for Tomorrow

สมาคมประกันชีวิตแห่งประเทศไทยฯ จะได้เปิดทำการอบรมผู้แทนประกันชีวิต ภายใต้งานแผนกรวม ๒๕๐๐ และเพื่อความก้าวหน้าในวิชาชีพและการปฏิบัติงาน จึงจัดผลกการอบรมเป็นสองชั้น คือชั้นที่และชั้นปลาย ด้วยเหตุดังกล่าว สมาคมประกันชีวิตแห่งประเทศไทยฯ ขอให้ผู้แทนและะวิชิกรวมทั้งผู้ถือหุ้นฯ ทำการติดต่อบริษัทประกันชีวิตที่เป็นสมาชิกของสมาคม เพื่อรับการพิจารณาคัดเลือกเข้าทำการอบรม การอบรมทั้งหมดจะเฉพาะผู้สนใจจริงเท่านั้น และรับจำนวนจำกัด เพื่อที่จะได้พิจารณาผลของทางสมาคมจึงขอแจ้งหลักสูตรให้ทราบไว้หนึ่งก่อน ดังต่อไปนี้

หลักสูตรการอบรมวิชาประณันชีวิต ^{๕๓} ชั้นต้น ของสภามคมประณันชีวิต แห่งประเทศไทย

๑. แบบประกันชีวิต

PLAN OF INSURANCE

ค. เจอจนครบครัน

Family Maintenance

(๘) ประกันหมู่	Group Life
(๙) ประกันช้อย (อุตสาหกรรม)	Industrial Life

(๒) แบบตลอดชีวิต

- ก. คอลดชีวิตธรรมดา Ordinary or Straight Life
ข. คอลดชีวิตจำกัดเวลา (ชำระเบี้ยประกัน) Limited Payment Life

ค. แบบรวมตลอดชีพและรายปี Modified Life

- (๓) สะสมทรัพย์ Endowment

- (๔) เยาวชน Juvenile

- (๕) ชั่วคร้วม Joint Life

- (๒) ประกันเพื่อจ่ายรายปี Annuities

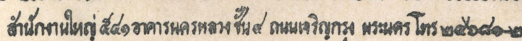
- ก. จ่ายในขณะสิ้น Immediate Life Annuities

๕. จ่ายคืนภายหลัง (เช่นบำนาญสงเคราะห์) Refund Annuity

(๓) แบบอื่น ๆ เช่น	Combination and other Special
plans of Insurance |
|--------------------|---|

- ก. คู่คุ้มครอง ๒ ท่อ Double Protection

- ช. รายได้ทางครอบครัว Family Income

ธนาคารออมสิน

จากฝรั่งสหภาพรัฐสภา.

3. **តំណ**

• បើកទី១ លើសពី ២០ ម៉ោងរាល់ថ្ងៃ • ឈប់រួច ឆាប់រហ័ស

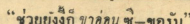
ប៉ុន្តែបើវាពេញចិត្តរបស់អ្នកជាមួយគ្នា

តើ... • ខ្លួនអ្នក ឬ ជិះតូចម្នាក់ទៀត
 ដោយមានការសម្របសម្រួល • ទាន់ពេលវេលាដែលបានកំណត់
 ពេញលេញទាំង ៣ ម៉ោងដូចតទៅ • តែ ទឹកផ្អែម ជាបន្តបន្ទាប់

ឥរុប្បត្តិ: វិចារណ៍
បារិវេណ្ឌបតិបត្តា

ขยายกิจกรรม ไทยเดนมอเตอร์
 ประเทศอังกฤษเพื่อเพิ่มแรงเสถียรภาพได้
 ได้แล้วเพื่อน กับรายการขึ้นหลัก
 ทั้งคณะ แล้วหันหน้าไปชมรายการ
 ขยายกิจการไทย หากสนใจ
 ยิ่งดีถูกค่าพนักให้หน้ารถ ค่ะ
 ลักษณะทาง ซึ่งดูจะเข้ากันได้
 สว่างของมือเรือ ทั้ง ๆ ที่ทำ
 คุณประโยชน์จากอากาศเย็น
 ว่าจะ ใกล้เคียงกับอากาศใน
 ที่ประชุมที่ผ่านมานี้เรียกว่า
 พลัดเปลี่ยนแล้วว่า "หนึ่งพันปี
 ภาพ" เพราะฉะนั้นหากทาง ก
 จะได้อนุมัติแล้ว และได้ขึ้น
 "หนึ่งพันปี"

ไป การถกเถียงกันอยู่ระหว่างนี้ บรรดา
ประเทศเล็กๆ ที่กระเจิงเมื่อเกิดมีอำนาจ
เป็น การถกเถียงก็ไปประ โชนกันขึ้น
อย่างเช่นประเทศอิตาลี ถึงกับร้องขึ้น
ว่า "เราประเทศเล็กๆ ไม่ต้องการ
ความยิ่งใหญ่ด้วย" เพราะด้วย
รัฐใหญ่ที่ครองพื้นที่มาก เพื่อการ
ขัดขวางเท่านั้น" ส่วนประเทศเล็กๆ
ว่า "เราไม่เจตนาที่จะลดทอนโอกาส
เพราะว่าเราไม่อาจขาด เราทหาร
ที่พอจะเอาไว้รักษาพื้นที่ภาพเท่านั้นเอง"
การถกเถียงกันอยู่สักระยะหนึ่ง
ก็เริ่มยุติกันลง เริ่มเหมือนได้เข้า
ประชุมสหประชาชาติเช่นเดียวกัน แม้
กระนั้นก็ยัง มี กรูมา นูกรู กักซ์ และ
นิคสัน สักของคณะก็ยังอยู่อย่างเช่น
พวกเมา—เมาในเคบยาตาดินคอสของ
อังกฤษ ในแอลจีเรีย อาณานิคมของ
ฝรั่งเศสในอาณานิคมอิตาลี และก็ยังมี
ศฤงคารอาณานิคมอื่นๆ ของอังกฤษ
ฝรั่งเศส และอิตาลีแดง ก็มีการยุบ
เข้าจับยึดกัน และเรื่องราวของอิตาลี
ก็ ความไม่ชัดเจนของอิตาลีในวัยเย็น
นั้น มันของประเทศไทยก็คล้ายกัน
อันนี้เลกัว "กฎหมายระหว่างชาติไม่
ยอมคนมาใช้ถ้าต้องประนีประนอม และบ่า
เอื้อน กฎหมายระหว่างชาตินี้จะ

แต่อย่างไรก็ดี ผู้แทนของประเทศเอเชีย และประเทศรวันดาก็กล่าว
ว่าแม้ผู้พิชิตอย่างน่าฟัง ผิดก็ผิด
ประเทศรวันดาก็ จึงดูเหมือนว่าจะมา
ขอความและแนะนำกัน เพื่อรักษา
ประโยชน์ของทั้งสองเท่านั้น ในทาง
อธิปไตยผู้พิชิตก็มาจากการทางการเมือง
เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมในกัน
และกัน และอาจถือว่า อันยากกล่าว
ว่า ความพิชิตทำให้สังคมเสื่อม
ถดถอยลงก็ สงครามทางเศรษฐกิจ
ก็ทำให้สังคมเสื่อมและเกิดความ
หิว-การรับความช่วยเหลือก็ถูกตาม
ไม่พอที่จะให้การเมือง อันเป็นผล
ของประเทศมาอย่างมาพพัน การ
ช่วยเหลือก็โดยพลการอันเนื่องไปทาง
การเมือง ทำให้โลกเกิดความยุ่ง ผู้
แทนก็กล่าวต่อไปว่า "เราจะต้อง
รับว่า" นั่นหมายความว่ามีความจำเป็น

ถาม: ทรนกว่า เลี้ยงว่าพรมของ
ประเทศเขาดีกว่านี้ ประเทศเขาอาจจะมีทั้ง
ร่วมระบบหรือพอใช้ก็ดีกว่านี้เหมือนกัน
ว่า และหรือมีอะไรที่ต่างกันหรือไม่ ก็คือ
ว่า รัฐบาลของเขาเองก็จะเลี้ยงเหินเหินไป
ไปเลี้ยงก็พอ เพราะใช้หลักหาคนเลี้ยง
ในแบบประเทศเหล่านี้เขาเลี้ยงก็ดีกว่าแล้ว
แต่คนเสียภาษีก็เสียในเมื่อเขาเลี้ยงเหิน
ดีกว่า รัฐบาลของเขาจะเลี้ยงเหินดีกว่า
การนี้ให้ดีกว่านี้ เพื่อเป็นการไม่ให้เกิด
ที่ และเพื่อส่งเสริมของดีมาขึ้นกับทุก

เทพนิยาย” จนเกินไปกระมัง จนลืมนึกไป
ว่า สหภาพรัฐสภานี้ก็มีวัตถุประสงค์อันสำคัญ
จะส่งเสริม การปกครองใน ระบอบรัฐสภา อยู่—

นาค นานพ.

ไทยโน้ตถึงหน้าปากข้าง

เวลานี้โลก กำลังนับดาเผ่าคืออยู่
ว่าสองที่เขมร อังกฤษและฝรั่งเศสจะรัก
ชาวเอเชียของคนที่ว่าอย่างไรหรือไม่

ซึ่งท่านเชษฐา มงคลโศภี จิตต์

ถ้าให้เรายกตอนของทหารที่บุกกรร ออก
ไปจากดินแดนอันเป็นที่เกิดของตน ได้รับ
ปากเอาไว้ แต่มกาก็เดี๋ยวจะมีสปร
ชาชาติลงมาให้ อังกฤษและฝรั่งเศส
และฮอลแลนด์ ตอนกองทัพกรรออกไป
จากดินแดนอันเป็นที่เกิดของตน ก็
ไปทำเอาหัวเราะของคน ต่อมาเอง
ถ้าว่าโลกดินทองไปปฏิวัติกันทีเดียว
เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเวลานี้คงมีความเอ
ถ้าว่าโลกดินทองไปถืออธิปไตย เป็น
กองแรกแล้ว เรเวนลอร์ด รัฐมนตรี
ต่างประเทศของอังกฤษ ก็พยายามที่จะ
แสดงใจโลกนี้ว่า เป็นผู้ที่รักษาคำมั่น
สัญญาเป็นอันอาจ ด้วยการประกาศ
ต่อที่ประชุมสหประชาชาติ ว่าจะยอม
คืนกองทัพกรรออกไปยังถิ่นเกิดทันที
อีกตอนของตอนกองทัพกรร ออกไป
เป็นบางส่วนเช่นกัน ทำให้เป็นที่วิพากษ์
ว่าอังกฤษ และฝรั่งเศสเริ่มจะอ่อนแอแล้ว
อย่าไปต้องสงสัย การประกาศตอน
ทหารออกไปยังถิ่นเกิดของตน ย่อมไม่
ทำให้ทหารที่ยึดครองเมืองต่าง ป่วยเสีย
ต่อมียังต้องใช้เงินเสีย เพราะไม่มี
ใครทราบเห็นแต่แน่นอนว่าเวลานี้ อังกฤษ
และฝรั่งเศส กำลังตกต่ำอยู่ในคลองยุ
จีนเป็นจำนวนมากทีเดียว

[illegible]

เหมือนว่าเราอาจไปกินที่โรงแรมบางปะกุก
เทียบท่าแทน ก็ต้องทำอะไรบางอย่าง
กฤษณะและวันเกียรติอยู่ๆ ก็ขึ้นโต๊ะ
เพื่อคุยไปจากโต๊ะคุยกัน ด้วยเหตุอัน
มอดไม่มอดอะไรก็แล้วกัน ถึงกับเห็น
ด้วยเหตุอันมอด เมื่อเห็นอะไรก็แล้วกัน
ด้วย ที่ประชุมส่วนใหญ่อพยพรบมก
ขึ้นที่วัดนี้. การตั้งกฤษณะและวัน
เศสท์ทำให้อ้อ เกือบถึงกับถอนตัว
จึงต้องไปจากเมืองท่า ขอยกเลิกกัน
เมื่อครั้งนั้น ก็ด้วยมีข้อใดก็. เธอ
อ้างว่าประจักษ์ว่าเธอได้ไปโดยพระ
โยนิก จึงมีมติตัดสินไปตาม สามัญ
มณฑลทางประเทศของ อังกฤษส่วนเศส
และส่วนกลาง เวียดนามทางนั้นจะ
เอาชายไปกิน เมื่อให้พระตลอดทาง
โดยที่ทาง เพราะเวลานี้ต้องทำ
เสียก็เพราะไปโดยวัน

แต่อย่างใดก็ได้. ทางอังกฤษและ
ฝรั่งเศส ดูเหมือนจะไม่มีความวิตกกัง
วลเกี่ยวกับมิตรของสหประชาชาติ หรือ
สาค์แห่งเรา ของท่านเลขาธิการสห
ประชาชาติแต่อย่างใด. และก็มีโ
สสคนทำที่วาระขอมลณกองทหารออก
ไปอย่างง่าย ๆ ด้วย. แม้ว่ารัฐมนตรี

ทางประเทศอังกฤษ ระบุว่า ชุมชน
 กำลังหาวิธีป้องกันตนเอง ให้
 สดวกขึ้นเป็นสภาพชุมชนที่คง
 งามไว้ถึงทุกวันนี้ แต่ด้วยข้อ
 เกราะนั้น ชัยชนะการเลือกตั้ง
 มอ เซอร์ อีท์ สก็อตแลนด์ ผู้บัญชา
 การกองทหารอังกฤษ และผู้สืบทอด
 อธิปไตยอย่างยาวไกล การที่จะ
 ทั่วทั้งโลกให้มีความมั่นคงและ
 เติบโตขึ้น อังกฤษจะยังคงรักษา
 ของไป ส่วนตะวันออก รัฐบาล
 ทำประเทศของอังกฤษให้กลายเป็น
 ในงานของ ศัตรูของสหประชา
 ยมิอีกทั้งกรุงลอนดอน อังกฤษ
 ยมรณลงทหารออกไปต่อสู้ใน
 เห็นว่าการทั่วโลกเหล่านี้ มีส่วน
 ภาพ เพื่อรักษาเหตุการณ์ในอีก
 ให้ดีขึ้นในความสงบเรียบร้อย
 ทางการเมือง รัฐบาลอังกฤษได้
 กองทัพอังกฤษ ฮาร์. เอ. บัตเลอร์
 ก็ยังกล่าวว่าเป็นทางเดียว คือ
 ประมวลการทั้งหมดทาง ของอังกฤษ

ข้าพเจ้าชื่อ แอนโชนี จี.เค็น นักก
รัฐมนตรีของรัฐจอร์เจียกล่าวว่าบรรดา
สตรีด้วยกันที่นำรถออกเดินทางไปพัก
เล่นที่เกาะราโมน่า ในเซนต์ปีเตอส์เบิร์ก
เมื่อหลายปีมาแล้วจนคนคนแต่งงาน
พร้อมกับบักชีของ ๒๐ ซากก็เข้า
อาชีพทำ โกลบอลกับพวกเธอไปนั้น
เชลวันละชั่ ผู้แทนของรัฐจอร์เจียก็
ประกาศดังนี้ คือที่ประชุมสมัชชาใหญ่
กันแล้ว ของเขาได้มาใช้กำลังขมก
กันเอง.

โขตที่เห็น บรรดาเจ้าหน้าที่
 นายทหารชั้นผู้ใหญ่ของอังกฤษ และ
 ฝรั่งเศสที่เกาะโซยวี่ ชื่นชอบ
 กองบัญชาการใหญ่ ก็ยังกล่าวกันว่า
 ภัยจะรุมทาบ ทั่ว ๆ ไป ทั่วทั่วโลก
 มีจำนวนอยู่ถึง ๔,๐๐๐ คน เป็น
 จำนวนน้อยเหลือเกิน เก่งกว่าจะรักษา
 ความสงบเรียบร้อยภายในได้เสียก็ว่าได้
 โด่งดัง เพราะเหตุนี้กองทัพอังกฤษ
 และฝรั่งเศสจะเร่งทำการขยายไป
 ให้มากขึ้น ถ้าทั้งกองทัพทั้งสอง

“ไป-ไปเสียๆ”

ใบ-สปีด

ปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งกองทัพอากาศโลกนี้เสีย
กันว่าจะสามารถปฏิบัติหน้าที่ไว้
ความสงวนไว้ด้วยอีกอย่าง หรือไม่
และข้อสำคัญอีกประการหนึ่งก็คือ ถ้า
หากว่ากองกำลังทหารออกไปเสียหมด
แล้ว ก็เกรงว่ากองบังคับการและฝรั่งเศส
ก็ยังคงค้างอยู่ ในเมืองท่าปารีส
เล็ก หรือกรุงวอชิงตันและในภายหลัง
พลี เพราะมีความจำเป็นแก่กันที่กอง
งานเอา เมื่อเหตุการณ์ทางนั้นเกิดแล้ว
ใครจะมาให้ความคุ้มครองแก่กันแล้ว
ทางฝ่ายอียิปต์ก็ควรอยู่เหมือนกันว่า องค์
คุณของเราเองนั้นหมายมั่นว่า จึง
ออกกำลังของตนอยู่ กับเมื่อถึงกอง
กำลังออกไปไหน เพราะถึงกอง
กำลังเขาเป็นอย่างไรไม่ได้

ถ้าพูดของนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี
ต่างประเทศ ตลอดจนนายทหารชั้นผู้ใหญ่
ก็ถูกปลุกปลอบไว้ เป็นการแสดงให้เห็น
ว่าถึงคุณและฝรั่งเศสไม่มีเวลาปรองดองที่จะ
ออกกำลังทหารออกไปไหน โดยที่เห็นได้
อันแน่นอน การที่จะออกไปก็จะต้องให้
ในสมรรถภาพเต็มที่ไว้ ไม่ใช่เอาใจไป เป็นที่
หนักหนาท่าจะพูดว่าแล้วกันที่จะออกไปอีก

“อ้าวนี่-คุณนั่นดังหาก!”

ตำรวจโลกนี้ทางตะวันออก เป็นจุดไปของใคร
กันแน่ เว้นแต่ถ้าใครจะเข้าไปในทะเลไปทาง
จะมีความปลอดภัยสูง ไม่ว่าคน หรือคนรัก
ไปจนกระทั่งไปบ้าง เพราะไปขึ้นที่เมืองท่า
ปารีส ก็คืออยู่ในความควบคุมของอังกฤษ และ
ฝรั่งเศสเหมือนกัน ต่อมาเมื่อโลกนี้จะไปทาง
ตะวันออกไป แล้วเมื่อขึ้นที่เมืองท่าตะวันออกนั้น
จะคงไปทางตะวันออกนั้น ตามแนวนี้ ซึ่งอยู่ใน
ความควบคุมของอียิปต์ เวลาเมื่อไปทางตะวันออก
จึงจะต้องมีการติดต่อเรื่อง กองตำรวจโลกโดย
ทางเรือไปจนถึงท่าปารีสและเมืองท่าอื่น ๆ สำหรับ
ว่าอียิปต์ต้องกันที่ท่าเรือ อังกฤษและฝรั่งเศสได้
ประจักษ์ความมุ่งหมายของตนอยู่แล้ว เป็นข้อสำคัญ
การที่จะให้ในทางนี้ ซึ่งมีค่าของความเป็นอิสระ
ควบคุมตนเองอย่างสมบูรณ์ไปเลย ▲

แก้ว ไกร.

จากศาล

ผิดถูก.

คนพวกหนึ่งนาม ผู้รวมอุดม
คติเกี่ยวกับว่า “ท้ายากลว-กัวยอ
” ใจพอหมอกพร้อมไปขึ้นกับ
วัยเกินสมควร ที่จะทิ้งงานมาเข้า
รูปร่างความสูงแก่ตัวและกระเพาะที่
จึงได้ทิ้งมั่ววการพลาฟลงอีกไปอีก
ยี่สิบปี หอมม่นเสียว่า เรืองโลก

เมื่อได้คิดค้นวิธีมันส์และคนพวกหนึ่ง
ขึ้นขึ้นมันกับหัวตัวใจหรือที่จะ แะ นอ
เจ็ดปี แะ นอ นอหรือที่เพ แะ นอ
ต่อของกันที่จะเล่นของนอไว้ทั้ง แะ นอ
ถูก ก็เพราะเป็นโลกาธรรมมันส์ที่จะ

ค้นพบอีกจุดหนึ่งคือ ก.ค.
๘๘ อันเป็นเวลาลากวัน เขาทั้งหมด
ก็รวมกันอยู่เข้าในในของของงานใจ
ก็ทำกันอยู่อย่างนั้น เพราะใน
การขึ้นขึ้นก็มีคสการวพร้อม
เพียงของนั้นบ้างก็กำลังอยู่ใน
บ้านนอกกันเขาเขาเขาพบ ในเวลานั้น
คนของเขาล่ะเข้าใจได้ปี ๔,๕๐๐
มาก กระทั่งมีของไปมาก ๆ กัน
แต่การเหล่านี้ก็ยังไม่เป็นรูปของ
ความสุขไม่มาก จากความใจของนาย
ใจทั้งจากคนพวกหนึ่งก็ จึงไปขึ้นกับ
การวการระเหย เมื่อไปขึ้นจาก
ทางคาว ก็ตามขึ้นกับตัว ความขึ้น
ทุกคน และกับกันการสัพพัตถา

เขา... ลูกที่ขึ้นจากคนพวก
“ป็นพหุ” ในเวลาการนี้ ทุกคนก็
กพอที่จะขึ้นจากใจที่จะมีความ ตาม
การเป็นรูปที่ขึ้นกับคนที่จะคงได้รับใน
คนพวกหนึ่งก็ขึ้นกับใจที่ขึ้นกับคน
ที่จะคงได้รับในคนพวกหนึ่งก็ขึ้นกับ
ใจที่ขึ้นกับคนพวกหนึ่งก็ขึ้นกับ
ใจที่ขึ้นกับคนพวกหนึ่งก็ขึ้นกับ

จากโรงพิมพ์

ปลูกเรือนต้องตามใจผู้ซื้อ.

คำนี้ว่าโบราณที่พระปรีชา
ภาพยักนี้ ไม่ว่าโลกหรือทั่วทั้งโลก
ก็ว่าโลกหรือทุกโลกก็ตาม ก็มักจะ
แข่งกันขึ้นและ โลกโดยเฉพาะอย่าง
ขึ้นนั้นเป็นเรื่องของพวกหนึ่ง ๆ ทั่ว ๆ ที่
นี้ว่าพวกผู้ผูกคามักใจมาผู้ปลูกของ
... และในใจนั้นก็มีมากน้อย ผิด
ตาม ๘ ปี มีน้อยหรือมากก็ได้ทั้งนี้ ขึ้น
ทุกอันเป็นของขึ้นที่ขึ้นกับใจที่ขึ้นกับ
ขึ้นกับ มาคิดด้วยของพวกนี้ นานกว่าของ
คือจำนวน ขึ้น ๓๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นบาท)
ก็ขึ้นกับใจที่ขึ้นกับใจที่ขึ้นกับใจที่ขึ้นกับ
ความขึ้นที่ขึ้นกับ ขึ้นกับใจที่ขึ้นกับ
ประเทศ ขึ้นกับ ๘ พ.ศ. ขึ้นกับ นานกว่าของ
ก็ขึ้นกับใจที่ขึ้นกับ ขึ้นกับใจที่ขึ้นกับ
เงินตามขึ้นและ ขึ้นกับใจที่ขึ้นกับ

แต่พออยู่ได้ ๓ วันเท่านั้น นาง
ศร ก็ขึ้นใจไปขึ้นกับคนเก่าขึ้น
ใจ ของ วีระพงษ์ โยมนี่ก็ขึ้นใจที่ขึ้น
ของกับขึ้นและคนเคย หลงว
เรื่องขึ้นมาโดย ขึ้นกับใจที่ขึ้น
ใจที่ไม่ขึ้นกับวช โยบะของ
เมื่อยกย แต่ (ตามฉบับ ๕๐)

บทวิจารณ์การเมือง

โดย "สราภิม"

ภายในประเทศ.

ฝ่ายค้านไม่ดี: เมื่อเดือนก่อนนี้ ท่านจอมพลพิบูล นาคกรัฐมนตรีได้เขียนบันทึกแสดงถึงความเข้าใจว่า "รัฐบาลทำอะไรไม่ถูกต้อง แต่ชาติก็ควรอดใจอดทนอย่าประหลาดและเจริญก้าวหน้าเสียด้วย" มาเมื่อครั้งเดือนกันยายนว่า "ฝ่ายค้านไม่ดี" อันที่จริงสามัญชนย่อมตระหนักอยู่แล้วว่า รัฐบาลแต่ละรัฐบาลก็มีข้อบกพร่องของมันเอง ย่อมมีการทำผิดและถูกต้อง และการทำอะไรมากก็ย่อมมีผิดพลาดมากเหมือนกัน แต่ที่รัฐบาลไทยระบอบนี้ทำอะไรอย่างประหลาด โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อครั้งท่านจอมพลเป็นนายกรัฐมนตรีสงครามโลกครั้งที่ ๒ นั้น ก็เพราะคนไทยกลุ่มหนึ่งที่ไม่เห็นด้วยกับท่านจอมพล เหมือนกับอย่างก็เจ็ด แอดก็ อภิชนายกรัฐมนตรีกล่าวว่า "ที่ประเทศไหนก็เรียนอาจารย์ถูกสอนไม่แตกแยกออกไปในการที่ต่อต้านจอมพลอภัยสิทธิ์ ก็เพราะมีฝ่ายค้านไม่เห็นด้วย" เพราะเขาเห็นว่า คณะรัฐมนตรีที่ตนได้มาเลือกเห็นอื่นธรรมไม่เข้าด้วยกับตนอันมีอีกหลายระเบียบ ที่ประเทศไทยออกปากเหยียดปากถามาได้ ในครั้งนั้น ก็เพราะมีส่วไทยที่ยอมเสียภัยให้รัฐบาลประธานาธิบดีคนขายชาติเช่นเขียวนั้น แต่ถึงถูกเขาไปประณามตนที่ไม่เห็นด้วยกับรัฐบาลเป็นอันเสวยความหรือคิด.

ที่ว่า "เจริญก้าวหน้าเสียด้วยนั้น" ถ้าท่านนายกรัฐมนตรีหมายความว่า ทางวัตถุ แล้วทำไมถึง เพราะเป็นความจริงของท่านว่ามีโรงพยาบาลและถนนยาว ๆ วิทยาลัยเพิ่มขึ้น แต่กว่าเสียค่า "ไม่ดีกว่าไรนั้น" อาจเป็นความจริงของท่านอีกเหมือนกัน เพราะพลาย "คนโง่เขลาอันอื่นชั่วช้า" จะเห็นด้วยการถูกขู่โลกขึ้น เพราะอำนาจรัฐประหารหรือราษฎรเลือกก็ตาม ทั้งใช้เวลากวาก—ล้างชำระสิ่งโสโครกสกปรกก็มี ที่มีรัฐบาล "ถ้าถอยร่นทำชั่วไม่มาก" นาย พอยไม่ทันเกลือบ่อกฎอำนาจทหารก็จะไป ชะงักนำคำหลักฝ่ายค้านอยู่บ้าง ก็คือ ชลภาไม่ทำอะไรที่เกี่ยวกับเงินทอง เช่น เขาเงิน แฉกเงินมาช่วยเงิน เดือนพิเศษให้แก สส. พงศอชัง และยอมให้เงินที่ ลักที่ โฉวกร เช่นศาลาถนอกรรม และโรงแรมอร่ามถึง ๑๕๐ ล้านบาท ก่อนโรงเรียนและมหาวิทยาลัยอันเป็นสิ่งที่จำเป็นแก่ความเจริญของชาติ ความเจริญด้วยการก่อสร้างนั้น เราคิดว่า เป็นความเจริญชนิดที่เกิดขึ้นอีกที่มีเงินก็ทำอะไรได้เสมอไปไม่ไว้ใคร

แต่เงินก็มีไม่เพียงพอ ยังเป็นหนี้ค่าคงแก่งัดหลายล้านบาท นอกจากหนี้ทั้งนี้ทั้งนี้ ที่ใหญ่หลวงก็ยังมีภาระซ่อมมา ชำนาญก็พลบ ไขว้กับการซ่อมแซม เพราะอาณาเขตของการประชุมสหภาพรัฐสภาเป็นทั้ง เงินเรือนล้านเหมือนกัน ภัยอันนี้เห็นสถานที่สำหรับสมาชิกสภาสามัญประเทศนี้ใหญ่หลวงของจุฬาลงกรณ์.

เมื่อพูดกันตามความจริงแล้ว การประชุมเช่นนี้ไม่ได้ประโยชน์อะไรในแง่ประชาธิปไตยเมืองร้อนนักน้อย เช่นการพูดถึงประชาธิปไตยหรือสิทธิมนุษยชน รัฐบาลแต่ละรัฐบาลไม่รู้จักชอบ หรือมีข้อผูกพันที่จะคงอยู่ดี ความมาชิกสภา แต่ละประเทศก็ไปพูดกันแต่ระวางโค น นอกจากประเทศไทยได้เกิดข้อพิพาทที่จะให้ผู้นำมาชำระความเสียสละซึ่งกันและกันเท่านั้น และผู้ใดที่นำได้มากก็รู้สึกดี รัฐบาลนี้ มีข้อที่นำเสนอยุติอย่างถึง การอภิปรายของหัวหน้าผู้แทนฝ่ายไทยคือพระราชธรรมนิเทศ นอกจากผู้ใดเสนอยังจึงจริงว่า ไทยไม่ได้มีไว้คืออิทธิพลของอเมริกาแล้ว ยังได้มีหนังสือกล่าวหาทางของสมาชิกชาวเวียดนามเห็นว่า อังกฤษรับ ศส. ซึ่งการเอาเข้า นึกว่ามีไม่มีความจริง การช่วยกันให้รัฐบาลไทยเป็นการสมควรแล้ว แต่ไม่ทราบว่ามี สภาไทยได้ไปยื่นทนายให้ต่อรองเลขาธิการฝ่าย ศส. ซึ่งชาวเวียดนามมีความรู้ชั้นคุณพระไม่ทำอะไรเลย.

ส่วนจิตใจประชาชนพลเมืองไทย ไม่ได้รู้เรื่องกันแต่กันของอีกด้านและแน่นอนกับประเทศอื่น ๆ กัน ฉะนั้นแต่เหตุการณ์การเอื้อรัฐบาลที่ขอพบที่ ปฏิบัติที่กรรมไม่แพ้ประเทศอื่นเมืองไทย และจะถ้าเหตุการณ์ที่กรรมไม่แพ้ในโอกาสเช่นการเมืองซึ่งรัฐบาลไทย แม้มีปัญหามากแต่ก็หาวิธีแก้ไขไม่แตกต่างกัน อคติอย่างการเลือกพระเจ้านั้นเอง ครั้นจะร้องขอพระมหากษัตริย์ ขึ้นเข้าพระระบอบใหม่ ๆ ก็คงดีกว่า ท่านไม่บอกอะไรต่อพระมหากษัตริย์ หรือรัฐบาลเป็นเจ้า หาก "ไทยถูกไม่อยู่" จะรับได้กับที่รัฐบาลนี้ แม้จะรับปัญหาความไม่จริง นอกจากได้ทราบของพระบรมราชโองการและข้าราชการเลื่องหา แต่กลับลงโทษ เพราะเห็นด้วยข้อที่ควรรับเป็นบ่อไฟที่ร้อนอย่างแรงแล้ว ก็เอาอย่าง ๆ กัน โดยไม่ให้เกิดลัทธิรับในอย่างนั้น ขณะออกแถลงข่าวเทวบาลมาเข้าข่าวทุกปีในไทย เพราะผู้ใดมีข้อหาโทษการเมือง มลทิน มลทิน และทศบาลนี้ "สส.รอรับในหน้าที่ระงับ" ขึ้นข้อมีพยานพออยู่ได้ คือ เมื่อ "คือ" รัฐบาลนี้ แม้มีข่าว ว่าผู้ใดมีข้อหาหรือที่ลิดลอบมาขึ้น แต่ไม่ลงโทษกับราชการ คืออะไร ประชาชนก็คิดว่า อคติอันนี้จากกันโดยมีธรรม เขาจะอะไรเห็นอยู่ในใจหา "พอรับ" คือ.

โรบิตของเดิม ผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์นิวยอร์กไทมส์ ได้เขียนถึงครั้งสมัยนี้ในประเทศไทยเชื่อว่า ควรขึ้นคณะกรรมาธิการพิเศษที่หนึ่งเสียแล้ว และมีมติให้ญานไทยในประเทไทยแล้ว "ที่สหรัฐอเมริกาก็ยอมไปเสียเมื่อไรในเรื่องเศรษฐกิจ" และพรรคปฏิวัติก็ออกแถลงเรื่องรัฐบาลเป็นปัญหาที่ควรแก้ไขให้รัฐบาล ซึ่งคงสุดท้ายจะเข้าชิบโดย "ถ้าไม่เกิด" พวกรู้สึกเหมือนกันระหว่างที่มี "สงครามเย็น" อยู่ในช่วงนี้ ซึ่งถนัดกับนักคิดที่รัฐบาลของเขาทราบ (ส่วนต่อหน้า ๔๔)

สวด กรวม:โรจิตต เข็มช

เสียดสีก้น้ำเบ๊ช

ขบวนการการเมืองเรื่องเอก

ขบวนการขบวนการเมืองเรื่องเอก

ตอน ๑๙

ความวุ่นวายที่กลุ่มคนมีลึกลับกว่าคนก่อกวนในกติกาคาร ได้เรียกความสนใจจาก

ทุกคนที่ขึ้นอยู่บนถนน. มีเสียงพูดกันต่อ ๆ ไปว่า 'เจ๊มื่อไม่จ่าย...เจ๊มื่อไม่จ่าย' เสียงอันนี้ทำลายความสุขและความหวังให้ย่อยยับไปอย่างรวดเร็ว ในจิตใจของคนทุกคนที่ได้ยิน. คนทุกคนที่ขึ้นบนถนนในที่นั้นนับจำนวนกัน ได้ให้ความเชื่อใจในจับพยานว่า 'เจ๊มื่อไม่จ่าย.' และความเชื่ออันนี้ได้กลายเป็นความโกรธแค้นในบุคคล. ทำให้เจ๊มื่อไม่จ่าย เจ๊มื่อไม่จ่ายไปทุกวงศ. พอถูกเข้างวดเดียวก็เกิดไม่จ่ายเสียแล้ว! มันเป็นการโกรธอย่างรุนแรง. นึกความรู้สึกของทุกคนในขณะนั้น และเมื่อความรู้สึกอย่างเดียวกันนี้ได้เกิดขึ้นพร้อมๆกัน. ผลก็คือจิตวิทยาหนึ่ง ซึ่งอาจหมายถึงที่สุด หรือเรียกที่สุดก็ได้.

เปรม ป้อมทองเห็นเหตุการณ์มาตั้งแต่ต้น เมื่อตอนเกิดการก่อกวนกันขึ้นในวันนั้น เขาได้เป็นผู้หนึ่งที่ได้รับผลกระทบจากทั้งหมัดกับก้นเบ๊ช. วิ่งเข้ามาใกล้ถึงหน้ากติกาคาร พอไปถึงก็เห็นอาทิลาไปนอนจนอยู่กับพื้นแล้ว คนอื่นก็วิ่งมาใกล้ถึงกลุ่มคนกระหึ่มกันละที่โรงก่. อาทิลาอนนั้นนั่งไม่มีการเคลื่อนไหว แต่มีกระนั้น. บรรดาที่เห็นหลายก็วิ่งกระโดดมาโกรธอาทิลาไปบนร่างอาทิลากระโดดแล้วนอนอยู่เรื่อย ๆ จนกระทั่งในที่สุดฝูงชนอีกหลายสับกับโกลนเข้าไปในวัน เพราะต่างก็ได้อินว่าเจ๊มื่อไม่จ่าย แล้วต่อจากนั้นเปรมก็ไม่ได้เห็นร่างของอาทิลาอีกเลย. คุณล้วยกับว่าเห็นร่างจะได้วิ่งลงมาลงไปที่พื้นกระดานแล้ว.

คนขี้มกเบ๊ชก็เลยยกเขาไปใกล้กติกาคาร เหยียบเท้า ของเจ้าแม่แก้แค้น สมัยเด็กของเร่ สักล่ายอยู่ๆ ซึ่งเพียงชั่วเวลาอันสั้น ก็ไม่เห็นอะไรนอกจากคน. คนหนึ่งได้ขึ้นบนเบ๊ชกระโดดเงิน. พอถึงเส้นชักออกมาก็มีมืออีกหลายมือก็วิ่งกระโดดลงแล้วเข้าไป. เข็มชเบ๊ชก็วิ่งกระโดดอยู่ขึ้นพลัดวัน. รอยเท้าหลายรอยโดยถูกขยับขยับอีกออกเป็นร่อง ๆ ขรุขระไม่เรียบ. เฝ้านั้นชักก็กลิ้ง. ระหว่างเวลาอันมีเสียงร้องขึ้นเป็นระยะๆ "เอาเงินของกูมา...เอาเงินของกูมา" ความวุ่นวายยิ่งทวีมากขึ้นไปอีก. ความรู้สึกอีกอย่างก็มาขึ้นเพียงนั้น. ทุกคนไม่คิดถึงเหตุผลอะไรเลย. คงปล่อยความแค้นที่ระส่ำระสายที่เหมือนๆ กัน, คนโกลนท่า. แล้วก็ใช้กำลังกวาดล้างทำลายทุกอย่างที่อยู่ในกติกาคารให้วายเคียนโย. ชั่วเวลาไม่ถึงสิบห้านาที ได้ระส่ำระสายในกติกาล้อหลัง

มันหมู่. พอข้ามกระดานออก ไปก็ถูกควั่นเข็มควี่ ทุกคนที่กำลังกวาดล้างกติกาคาร ซึ่งสากก้นเบ๊ชก็ช่วยสรว์ขันขำมากรว้นชั่วครู่มีขยับ ต่างก็พากันกักไว้เบี่ยงก้นเบ๊ชออกมานอกถนน. เปรมถูกกระแทกด้วยลูกบอลหลายลูกทอความโกรธแค้น. แต่ก็พยายามใช้เข็มขัดยาวเอาตัวรอดออกมาได้. เขาวิ่งข้ามถนนไปก็พบกับคนงานม้วนเบ๊ชก็บอกว่า.

"ไอโหม้แล้ว. ไอโหม้ข้างหลังวัน."

สีหน้าของหญิงทั้งสองซีกก็เปลี่ยนความทอลใจ. แต่ก็ยังไม่เห็นไอโหม้นางนั้นจึงวิ่งว่า.

"ไอโหม้ไหน? ไม่เห็นเลยนี่, เปรม."

ยังไม่เห็นนี่เปรมกระบอก, ควั่นก็พุ่งออกมาประทุสนัก. กระดานเต็มท้องโง่งของกติกาคารซึ่งแตกกระจายไปแล้ว เพราะฝีมือของประชาชน. ควั่นกระดานหายหน้า. และมีสีดำทึบขึ้น. ไม่มีญาติหลายไฟก็ได้หนีจากกติกาคารเหวี่ยงหักแล้ว.

ควั่นสีดำที่พุ่งออกมา ไล่ซึกไล่ซึกในกติกาคารไปอย่างรวดเร็ว. ผู้คนเรือนพันถอยร่นออกไป ทางหัวและท้ายถนน ปล่อยหน้ากติกาคารให้ว่างอยู่ เพราะไม่มีใครชกอีกเสียงก่อกวนไฟซึ่งระส่ำระสายระส่ำระสายมากรว้นแล้วในเวลานั้น.

เสียงร้อง: "ไอโหม้" ก็กระเจิงเซิงแซ่ และชาวโรงไฟโหม้ก็กระโดดไปอย่างรวดเร็วก็ถูก. ทักก้นเบ๊ชแทงลง สามพรวนก็เต็มไปด้วยเรื่องไฟ

▶ ฟ้าได้ถูกไฟลงท่วมหลังคาหมกแล้ว
เจ้าของบ้านทุกบ้านของกินขุดมุด.

ภาพประกอบโดยมีชื่อ "พนม"

อยู่ข้างหลัง. มันคงระอวย่ายแทน.
ถ้ามันไม่จ่าย ก็ต้องเผ่าย้ายมันแน่."
"เนไฟหรือว่าไอได้ลั่นระอวย่าย
เล้ง" นางแน่นควมวท ด้วยความหนัก
ใจ "คิดว่าคนเอายาไอได้ลั่นมันงไม่เสีย
สละอย่างนั้นหรอก."

"ไอไชนะนั่น" เปรมบ่ง "ลั่นอ้อ
คนมันหันกัน. มันคงต้องช่วยกัน."

"แต่ฉันไม่คิด" นางแน่นอินทรา
"ไอเล้งเราของบ้านเป็นคนรัยพัน. เมื่อ
ไฟไหม้หมกแล้ว ไอได้ลั่นมันงไม่
ยื่นมือเข้ามาเน" มนระควักเง
ออกมาใต้เงาหรือ มน. เสียเถอะ มัน
ก็ปล่อยไฟไอเล้งรัยพันาไปเท่านั้นเอง.
ถ้าไอเล้งรัยไม่ไหว มันก็คงหนีไปถู
เทพา ฉันว่าไม่คิดปากพูดหรอก."

"เล้งถนเมยมันนี่ก็ตองเงเล้ง
กันเท่านั้นเอง" เปรมชกรวราแน่น.
"คิดว่าพวกเรากงไม่มีใครชอบ. ก็
มันกินเราจนหมกเนื้อหมกตัว มันกินไค
แต่พอเรากินมันบ้าง มันก็ถนไม่จ่าย.
ไอเขยมันนี่ก็ตองเงกัน ไม่มีทางจน
หรอก"

ไฟยังคงถูกไฟลงอยู่ และขณะนั้น
ได้ถูกท่วมหลังคาแล้ว เนื่องจากไม่มี
สุมบ้านนี้เตยยเดียว ไฟจึงลุกลออกไป
ทั้งสองข้าง. ทางด้านนอกเจ้าของบ้าน
ทุกบ้านกำลังขนของออกจากรัน อย่าง
ขุดมุดขุดววย เพราะลมได้พัดไปทาง
นั้น. ทางออกของคตตามสวนสวนแบบ
จรมไม่มีเลย.

ในท่ามกลางความอลเวงนั้น เก้ง
พ่อคตเขยคตทั้งอง ก็แล่นมาหยุดอยู่
ทางหัวถนน แล้วรูขลุ่ยสั้นก็โดดลงมา
ทุกคนไม่มีท่าทวยบ้านนี้ไทย. หู้คต
สงวาคีก็ขุด ขุดไปว่าอวนเค้น, หัวโนน
หูกง, ไส่นวนตากองบอง, หูกอื่น. →

ไกรก็ถามทำให้ประชาชนโกรธเคือง เพราะการทรยศโกง.

ใครคนนั้น ไม่ว่าเป็นเทวดาหรืออินทร์พรหม ย่อมได้รับผลสนองทันตาเห็น.

อย่างเช่นเจ้าแม่เล้ง เจ้ามือสลากกินรวบค่างก็ได้รับอยู่ขณะนี้.

ไพนัถกตาคารเหลียงพัก และฝูงนก
ยิ่งหลั่งไหลกันสมทบเข้ามาทางหัวและ
ท้ายถนนหนกันทุกที จนกระทั่งในก
สุดท้ายก็ขึ้นอย่างมีกัพำมวีน.

เปรมพาทย์ก็มย่นางแน่นลอยไป
ทางหัวถนน ซึ่งจะไปบ้านเจ้าตัวเล้ง แซ่
แต้. เขาชินคุไฟที่ก่อกาลังลุกขึ้นไปล้ง
ขึ้นย่นของก็กตักตาคาร แสงเพลิง
แล่นออกทางหน้าข้างทุกหน้าข้าง คอ
จากนั้น กวีนค่างเริ่มกรุ่นออกมาจาก
ชายคาแสงกว่า ไฟเริ่มเจ้าเงิงพพาน
แล้ว.

"คงไม่มีเหลือแน่" ทวยทิมย่น
"ไอได้แก่เล้ง มันรักเขาไปจากเราผล

ที่สุดก็ไปเอาไปจากมัน"
เปรมสระคูไทพท. คำพูดของ
ทวยทิม ทำให้เขาคิดไปล้งเงเงเรื้อนแสน
ทนายเมฆลัษีหรือ ขโมยเอาไปเผา
เลียงหมกคตบนรอยนเค้. เปรมสงสย
ไม่ว่า ว่าเงเงเงเงไทไม่มาจากการถูก
รักอาจะกระชกอยู่ก็ไฟ มากกว่าอยู่ก็
คชกไฟ. ก็ทหลังเงเงแก่เล้งสร้าง
เลียงเงินหลายแสนบาท. รวมค่างคก
และเจ้าของค่าง ๆ เขาไปคยก็คก
อีกหลายแสน. เงินเหล่านี้เขาใช้
ไฝมาจากการไฝสลากกินรวบ ซึ่งเป็น
การขูดเล้งลูกนกขึ้น ประชาชนอย่าง
เหยี่ยมหาญ. ยคตเงเงเงเงเงเงเงเง
เหยี่ยมหาญ. ยคตเงเงเงเงเงเงเงเง

เป็นเจ้าตัวเล้งแล้ว. จะเหลืออยู่ก็แค่ตัว
เล้งแก่เล้งเท่านั้น.

นางแน่นขุ่นวายไป ชยู่คตเวลา
เพราะเกิดสงคยว่าเจ้ามือคงไม่จ่ายเง
ยิ่งเห็นไฟไหม้กตาคารของเจ้ามือไป
ทั้งหลัง. ก็ยังเกิดความกังวลมากขึ้น.
เงเงเงเงเงเงเงเงเงเงเงเงเงเงเงเง
หม่นจางจนแสน มีหัวระหคไปเขย
เล้งมากจนทุกที. เมื่อครคนทนไปไค
จึงพูดขึ้นว่า

"แล้วถ้าเจ้าแม่ มันไม่จ่ายเล้ง.
เราหมอกหรือ?"

"อย่าเพิ่งไปเสีย" เปรมพชยาม
ปล่อย "คิดว่าเจ้าตัวเล้ง แซ่แต้ มัน

มรณบัตรเสด็จทาง

๒๔. ในระหว่างนั้น ได้มีการประชุมลับที่เมืองเว้ ระหว่างนายทหารฝรั่งเศส พ.ศ. ๒๔๓๑ น. เดอคอนสแต็ง ผู้สำเร็จราชการโคแวงซิม มีคำสั่งไปถึงเจ้าหน้าที่รักษาอาณาเขตให้ติดสัมพันธ์กับไทย ห้ามไทยลี้เส้าหลักปักเขตแดนเข้าไป ให้คุมเจ้าเว้โดยสงบ.

๒๕. กองทหารฝรั่งเศสก็ยกกันแยกย้ายเพื่อไปคุมตามแดนแถบติดต่อกับลาวและเขมรซึ่งทหารไทยปกครองดูแลอยู่ พลเมืองหวัวความจริงไม่

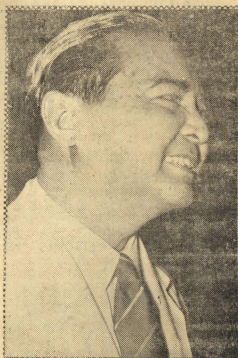
ชีวิต

พลตรี พระเจ้าวรวงศ์เธอ
กรมหมื่นนราธิปพงษ์ประพันธ์

เมื่อวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๔๘๘ สถาบันวิทยุวาทะศานโลก ได้ประกาศออกไปว่าภคินีภิกขุ พลตรี พระเจ้าวรวงศ์เธอ กรมหมื่นนราธิปพงษ์ประพันธ์ รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงต่างประเทศ และหัวหน้าคณะผู้แทนชาวไทย ในสมัยราชอาณาจักรไทย ในสมัยราชอาณาจักรไทย ได้ทรงรับเลือกเป็น "ประธาน

สมาชิกใหญ่" ในสมัชชาการประชุมครั้งที่ ๑๑. "ข้าพเจ้า นอกจากจะนำความยินดีมาสู่ ประชาชนชาวไทยแล้ว ยังเป็นการนำมาซึ่งเกียรติชื่อเสียงแก่ประเทศไทยอย่าง พากพวมโดยตรงอีกด้วย

ก่อนได้รับตำแหน่งอันมีเกียรตินี้ พลตรีในกรมหมื่นนราธิปพงษ์ประพันธ์ท่านหนึ่งได้กล่าวถึงหน้าที่สำคัญในวงงานของชาติ และทางชาติมีมากมาย หลายหน้าที่ด้วยกันแล้ว ในหนึ่งสมัชชาประเทศไทยเปลี่ยนแปลงการปกครอง เมื่อ พ.ศ. ๒๔๗๕ เป็นต้นมา พระเจ้าวรวงศ์เธอ กรมหมื่นนราธิปพงษ์ประพันธ์ หรือในสมัยนั้น พระยาไทยขาววรรณะ ขณะนั้น ก็ได้เป็นกำลังสำคัญของคณะราษฎร และรัฐบาลแบบราษฎรในยุคละริประชาธิปไตยนั้นตลอดมา พระองค์เป็นพระโอรส "มีแสงส่อง" ทางการเมือง ของคณะรัฐบาลเหล่านั้น ผลงานของพระองค์ก็อยู่ติดกับตัวท่านมาแล้ว หรือถ้าถึงงานปฏิบัติก็ ปฏิบัติผลสำเร็จตามประสงค์ในอันให้ประเทศชาติทั้งทางตรงและทางอ้อมอย่างไพศาล.

การปกครองเสรีภาพในกรม ทรงได้รับแต่งตั้ง ให้เป็นที่ปรึกษา นายกรัฐมนตรี, เป็นเอกอัครราชทูตไทยประจำกรุงวอชิงตัน และ สุกท้ายก็เสด็จกลับประเทศไทยดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศตลอดมา.

ในด้านกฎหมายระหว่างประเทศ พระองค์ทรงได้รับแต่งตั้ง ให้เป็นศาลตัดสิน ประจําผู้ทําร้าย วิทยุอาชญากรรม ศาสน์ และการเมือง และทรงเป็นสมาชิกถาวร แห่งคณะกรรมการอนุญาโตตุลาการแห่งศาลโลกที่กรุงเฮก (The Permanent Court of Arbitration at the Hague) และเป็นสมาชิกรัฐสมาชิกผู้ชำระ.

ในด้านองค์การ สหประชาชาติ พระองค์ทรงได้รับตำแหน่ง เป็นผู้แทนถาวรของประเทศไทย ประจำองค์การสหประชาชาติ และทรงเป็นหัวหน้าคณะผู้แทนไทยตลอดสมัยประชุม สมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติ (ตั้งแต่พ.ศ. ๒๔๘๑)

แต่ในคราวสิ้นรัชกาลจักราจอในวโรวราชพิธี ๒๒ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๔๘๘ ในประเทศอังกฤษ และมหาวิทยาลัยเคมบริดจ์ ในลอนดอนได้จัด ๒ ไปเป็นครั้งแรก เมื่อถึงถึงงานมหากษัตริย์ที่ลอนดอน พระองค์ได้ทรงพบกับนายกรัฐมนตรีในระหว่างต่างประเทศ เมื่อ พ.ศ. ๒๔๖๖ ได้รับพระกรุณาโปรดเกล้าให้ดำรงตำแหน่งอธิบดีกระทรวงการต่างประเทศ และต่อมาได้ทรงรับตำแหน่งเลขาธิการสถานอัครราชทูตไทยประจำกรุงวอชิงตัน ประเทศไทยประจำสำนักวิทยุอาชญากรรม และอัครราชทูตประจำลอนดอน, บริติชเชลล์และกรุง ฮก.

เมื่อประเทศไทยเปลี่ยนแปลง

บาเกีโต้ติบ

-๑๙-

สยามเมืองใต้ดิน.

คุณสุวรรณ วันยศ ปัตติจังหวัด วิชาการแทนข้าหลวงประจำจังหวัดเลย นำพาเราไปยังที่พักชั่วคราว ซึ่งสร้างขึ้นด้วยไม้ไผ่หลังคาถุงแฝก ตั้งอยู่ที่ชายป่าใกล้ธารน้ำบิน เบื้องหน้าเราเข้าไปนั่งในที่พุ่มไม้เขียวชอุ่ม คุณสุวรรณ วันยศ ก็สั่งให้คนนำเครื่องต้มมาทำ คุณช่วย อังการณ ได้แนะนำให้พาเรารู้จักกับสวโรชจากอังกฤช ๓ คน ที่ไปปฏิบัติงาน "ใต้ดิน" อยู่ ณ สนามบินแห่งนี้ คือ คุณเกริก (สมาน นิลทอง), คุณเด่น (ประโยชน์ เปโรทิต) และคุณเทพ เสมอติ คุณเด่นบ่อนจะนำพาเราอังกฤชสงฆารอชอก ชื่อ ยัสสัน อีกคนหนึ่ง ที่สวมนั้นได้มาตั้งสถานวิทยุสมัครสมัครกับกองบัญชาการที่ลอมบิง และช่วย หลือในการสร้างสนามบินขึ้นแห่งนี้ด้วย.

ข้าพเจ้าฟังใจถามคุณสุวรรณ วันยศว่า "ตำบลที่เรายู่ขณะนี้ชื่ออะไรครับ?"

คุณสุวรรณ วันยศ "ชื่อตำบลนาบอน จังหวัดเลย"

ข้าพเจ้า "ถ้าอย่างนั้น สนามบินนี้ชื่อ สนามบินนาบอน น้อยครับ"

คุณสุวรรณ "ถูกแล้วครับ"

ข้าพเจ้า "ที่เราอยู่นี้ห่างจากเมืองเลยมากไหมครับ ผมยังไม่เคยมาที่นี่เลย"

คุณสุวรรณ "ไม่ไกลนักหรอกครับ พอพ้นเขตสนามบินไปนิดเดียวก็ถึงตัวเมือง และเมื่อคิดว่าพวกคุณอย่าเข้าไปในเมืองเพราะผู้ร้ายแฉกักตัวอยู่ เพราะชาวบ้านแถบนี้ไม่รู้เรื่องอะไรเลย เห็นคนแปลกหน้า จะลั่นออกไปทาง ๆ ถ้ารู้ถึงผู้ร้ายสักคน พวกเราสวามักมากักตัวไว้ เมื่อ ๒๓ วันมานี้ พวกผู้ร้ายก็เคยมาควรวรรณาแฉกเห็นแก่เงิน"

ข้าพเจ้า "ผมขอขอบคุณมาก แต่พวกเราถึงไม่มีใครชอบไปเที่ยวเพราะคงไม่มีอะไรน่าดูนักไม่ใช่หรือครับ?"

คุณสุวรรณ "ไม่มีอะไรเลยครับ เป็นจังหวัดที่อยู่สุดหัวฟ้าเขียวทางไกลความเจริญมาก มีเพียงคนที่นี่มาบ้าง คนแถบนี้จึงถูกย้ายมาอยู่ที่นี่ จังหวัดนี้เมื่อวัน ๆ นี้เอง เพื่อมาว่างานกันชวยงานการเสด็จของเรา"

ท่านผู้แทนกระทรวงแล้ว เจ้าหัวโหล่นใหญ่คนแรก เป็นเจ้าหัวโหล่นใหญ่คนแรกเมื่อเห็นคุณสุวรรณ วันยศ มีพระเมตตาดีกับประเทศลาว ที่บ้านเขื่อนทราย การคนมาหลบหนีไปประเทศจีนที่ลาว (ในสมัยก่อน) มีคนตัวเล็ก ๆ คนแรกก็เห็นหัวคนนั้นผ่านเขื่อนทราย แล้วคนเขื่อนทรายหัวโหล่น จังหวัดเลยอยู่ที่นี่ อยู่ในระหว่างล่องเรือ ตอนเช้าก็ได้อาหารจากเรือลูกาเหล่านี้ เพราะฉะนั้นจังหวัดเลยจึงเป็นจังหวัดที่

ติบ เขมร เขมรโมธิบ

ชอบ..นิยมเฮกไทย

คืออยู่ใน "นิคมแอ่งลัดบัว" พศุทธิเคียว เมื่อประมาณ ๒๐ ปีมาแล้ว ถ้าเราพิจารณาโดยดูจากไปปะจักษ์ที่แอ่ง ลัดบัวทุกตัวว่า "ไปเมืองเลย ก็ไปเลย" คือไม่มีหัวหรือเส้นบนอีก

คุณสุวรรณ เวียงยศ ปลัดจังหวัด ยอกลงข้าพเจ้าว่า ได้มาคุยกับพวกเราผู้สื่อข่าวใน นานาหลายวันแล้ว เพราะหัวหน้าเสรีไทย ทางกรุงเทพฯ

ต่อไปนี้ เป็นบันทึกโดยย่อของ คุณจารุบุตร เวียงสุวรรณ.

"ข้อขอบุคคลในวันนั้น ผมจำไม่ได้เลย ประกอบกับในระยะนั้น เราต้องตั้งชื่อเรียกกันใหม่ เพื่อรักษาความลับ เช่นผมมีชื่อว่า "นายทองคำ" เป็นต้น.

งานของพวกผมเท่าที่ทราบมี ๒ อย่าง คือหนึ่ง เนื่องจากทางองค์การใหญ่ เสรีไทย มีวัตถุประสงค์จะส่งคนไป

ฝึกหัดและทำงานร่วมกับกัน ทางฝ่ายฉันทน์ พันธ์มิตร จึงตั้งคนหนุ่มออกมาเป็น

๓ หมวด ในหมวดหนึ่ง ๆ มีทั้งฝ่ายทหาร ตำรวจ-พลเรือน ฝ่ายสหทหารนั้นคัดเลือกจากผู้สำเร็จจากโรงเรียนนายร้อยใหม่ ๆ ฝ่ายตำรวจเลือกจากพลกสิบเอก และจำตำรวจฉันทน์บ้างก็หนุ่มแน่น มี

หน้าหมวกแรก คุณพระคพกไปฝึกที่ แคนด้า ๒. นายสุภัทร สุขคนชาภิรมย์เป็นหัวหน้าหมวดที่ ๒ ไปฝึกที่แคนด้าอีกเหมือนกัน ของพวกนี้ไปอยู่กับฝ่ายอเมริกัน ๓. นายจารุบุตร เวียงสุวรรณ เป็นหัวหน้าหมวดที่ ๓ มีพระคพกไปด้วยกันคือ ฝ่ายทหารที่เรียนจบจากโรงเรียนนายร้อย ๕ คน ฝ่ายตำรวจก็เช่น นายสิบและจำตำรวจอีก ๘ คน กับมีนักศึกษ จากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และการเมืองอีก ๓ คน รวมเป็น ๒๐ คน.

ผมเองไม่รู้จักกับเขาผู้ใหญ่ ในวงการเสรีไทยเข้ส่วนใดเลย แต่อาศัยที่สอบไล่ที่แคนด้า ก็ถูกคัดเลือกไป เพื่อให้พระคพกไปอยู่กับทางฝ่ายอังกฤษ (คือหน้า ๑๖๒) เพื่อฝึกหัดกับวิธีวิชาการรบ แบบของ

ความสมัครใจว่า จะเสียสละทุกอย่างเพื่อชาติไทยได้ไหม ท่านพวกเกิดมาชาติหนึ่งอาจจะคิด ทำการปฏิวัติรัฐประหารได้นับครั้งไม่ถ้วน แต่จะทำการกู้ชาติบ้านเมืองนั้น คงจะมีโอกาสน้อยเต็มที ผมตอบยิ่งติดกลอง ท่านก็กักตัวผมไว้ทันที ไม่ให้กลับบ้านไม่ให้เก็บข้าวของไม่ให้ไปส่ง สบายใจมันขึ้น ท่านถามผมว่ามีหนังสืออยู่เท่าใด ผมบอกว่าไม่มี มีแต่ของชาย ๔ คน กำลังเรียนหนังสือและพ้อมแม่มดแกตัวเดียว ที่ผมจำต้องอุปการะ ท่านให้เงินผม ๒๐๐ บาท เพื่อให้ผมไปส่งให้พ่อแม่

เวลาบ่ายผมฝนตกหนักแล้ว เวลา ๓ โมง เราเคารพฟาร์ โธเซอกรม คำว่าวสันต์ (อ่านต่อหน้า ๓๔)

เกิดมาชาติหนึ่งคนเราอาจจะคิดทำปฏิวัติรัฐประหารได้นับครั้งไม่ถ้วน..

แต่จะทำการกู้ชาติบ้านเมือง เสียสละทุกอย่างเพื่อประเทศไทยนั้น คงจะมีโอกาสน้อยเต็มที.

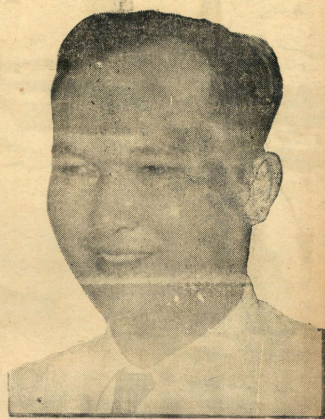
ได้ส่งพระคพกเสรีไทย มาจากพระนครประมาณ ๒๐ คนมาคุยกับเสรีไทยในไทย เมื่อ ๓ วันมาแล้ว พวกนี้มาเอาข้อเสนองานเสรีไทย อยู่ในที่พักข้างสนามยิงหลายวัน และก็คุยพวกที่ขึ้นเครื่องบินไปเมืองศรีนครินทร.

ข้าพเจ้าได้ไปหากราบขอเสรีไทยที่ขึ้นเครื่องบิน ที่สนามยิงนาธาน ในวันนี้ทั้งหมด มีคนเกี่ยวกับข้าพเจ้ารู้จัก คือ คุณจารุบุตร เวียงสุวรรณ ส.ส. ชอบแก่คนมาอยู่ ณ เมื่อข้าพเจ้าไปพบท่านผู้นี้ในเวลาที่มา คุณจารุบุตร เวียงสุวรรณ ได้กรุณาเล่าเรื่องเกี่ยวกับเหตุการณ์ในวันนั้น ให้ข้าพเจ้าฟังโดยสังเขปดังนี้ :

พันความรู้ดี ฝ่ายพลเรือนเลือกจากนักศึกษามหาวิทยาลัย ในหมวดคนหนุ่มๆ เหล่านี้ จัดให้มีหัวหน้าขึ้นคนหนึ่ง ซึ่งคัดเลือกจากผู้สำเร็จจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และการเมือง ชอบโล่ห์ชั้นมหาบัณฑิตได้คะแนนเป็นเยี่ยม มีความรู้ภาษาอังกฤษดี ทางธรรมศาสตร์ จึงคัดเลือกเขามาเป็นผู้ปฏิบัติไปรวม ๓ คนคือ ๑.นายองค์ พันธ์มิตร เวลาที่ประจำอยู่สำนักงานตำรวจของประเทศไทยในองค์การสหประชาชาติ, กรุงเทพมหานคร. เป็นหัว

ใจโรยกอง พวกหน่วยอื่น ๆ อีกหนึ่ง ไปทางวิทยุวิทยุ และการโฆษณาพวกผมต้องฝึก อยู่ร่วมกับหน่วย คอมมูนาโคของกองกำลังอังกฤษ.

เมื่อก่อนจะเดินทางไปอินเดีย ผมถูก คุณพระคพกด้วย โท คนไปตามแล้ว ตาม

จารุบุตร ทองคำ เวียงสุวรรณ
เสรีไทยผู้ขึ้นบินทดสอบ ในงานวันคืนผู้ชาติหนึ่ง.

กฤษฎา นาคชัย นึกถึงหลักของการต่อสู้กันได้ ในทันที
ที่ตีพบกับทหารไทยประชันในวันนั้น ความคิดคงลวกๆแกว่งอยู่ใน
โสทรประสาทตลอดเวลาที่ผ่านมา เขาใจได้ว่าเขาไม่เคยพูดอย่างจริงจังกับ
เขาว่า อุดมการณ์หรืองานต่างๆ ของมนุษย์นี้เกี่วกับเปอร์เซ็นต์ถูก
ทำลายด้วยน้ำมือของเพื่อนมนุษย์ด้วยกันนั่นเอง เขาขอมรว่าบัดนี้เขา
เห็นประจักษ์แล้วว่า ศัตรูที่ร้ายกาจของมนุษย์นั้นไม่ใช่ชนชั้นมารหรือลัทธิ
วีย์ที่ไหน หากแต่ว่า มันเป็นมนุษย์ด้วยกันนั่นเองละ

ชายหนุ่มนึกเสียใจว่าเขาไม่ควรที่จะปลิดควมเสียจากพี่น้องชาว
ไทยซึ่งกำลังตกอยู่ในกองเพลิงของการกดขี่เช่นเหวอย่างทรมาน ทุกคนมี
ชีวิต จมอยู่กับอำนาจของพวกศักดินาพวกหนึ่งซึ่งบีบอำนาจเข้าปกครอง
ในชั้นแรกเขาถือว่าการทำงานที่อดทน และยอมเอาเข้ามาปกครองก็เพื่อปลด
แอกชาวไทยให้พ้นจากพวกศักดินากลุ่มเดิม แต่ไม่นานนักก็เห็นได้ว่า
แสดงตนออกมาว่าเขาเองนั่นแหละเป็นพวกศักดินากลุ่มหนึ่ง ที่มี
ความต้องการจะเอาประชาชนมาเป็นทาสเอาไว้สำหรับกดขี่ชีวิตต่อจาก
พวกศักดินาชุดเก่า จึงเป็นอันว่าชนชาวไทยไม่เคยได้หลุดพ้นจากพวก
เดิมเลย และดูเหมือนจะเลวร้ายยิ่งไปกว่าเก่าเสียอีก จังอยู่...พวก
ศักดินาหรือพวกมรดกชนชั้นใหม่ประกาศว่า เขาทำการปกครองโดยใช้อำ
นาจกฎหมาย ทุกสิ่งทุกอย่างดำเนินไปในขอบเขตของกฎหมายทั้งสิ้น
แล้วชีวิตของชนชาวไทยเป็นจำนวนมากต้องสูญเสียไป ต้องประสบ
กับการข่มเหงรังแกและขูดรีดอย่างทารุณ ก็ด้วยกฎหมายที่เขาร่วมมือกัน
ออก มากัดหัวนั่นเอง แม้ว่าบางเรื่องจะอยู่ในเกณฑ์ที่สามารถเรียกขาน

ร่างของกฤษฎา นาคชัย ถูกกระชากไปด้วยมือ

หลายสิบคู่ที่กรากเขมรด้วยฤทธิ์ซึ่งความบ้าคลั่ง!

ภาพประกอบโดยฝีมือ "แทน"

หลังการก่อการต่อสู้กับเหล่าระบอบศักดินา ซึ่งใช้

เพื่ออุดมการณ์... เพื่อมนุษยธรรมอันผุดผ่องของเสรีชนมา

กฤษฎา นาคชัย ก็เดินทางไปสู่ปราการสุดท้ายของชีวิต

เสรีตีธง สดตาปชวติชน เป็ยบชวชียามการเส็อง 5 ตอชจบ

บทที่สิบแปด

ให้เอาโทษแก่ผู้ผิดกฎหมายได้... ผลที่ประชาชนเจ้าทุกข์ได้รับ ก็คือ นอกจากอำนาจมทืออาจมาถึงมือ ให้ก็ได้แล้ว ผู้ต้องหานั้นยังหลุดลอยนวลไปได้ด้วยเหตุผลหลายข้อ หลายพันประการ ซึ่งอาจเป็นด้วย อิทธิพลของพวกศักดินาด้วยตนเอง หรือมีฉันทนกับด้วยเงินยมนมหาศาลไปทั่วทุกหนทุกแห่ง แม้แต่ในวง ขบวนการยุติธรรมไป.

กฎหมาย มาฉบับ ก็คือการต่อสู้ เพื่อให้ประชาชนได้รู้จักสิทธิในการปกครองของประชาชนมีอิสระเสรี สวัสดิภาพของชีวิต ความเสมอภาคในสังคม และรวมทั้งอำนาจหน้าที่ ในฐานะเป็น เจ้าของแผ่นดินไทยอย่างสมบูรณ์ ซึ่งทำให้เราต้องให้รับทราบชมเชยแห่งแก่อย่าง โทษเทียม นานชีวิตเกษมธิดาทางวัง และศักดิ์เกียรติยศไป แล้วเขาก็ปลื้มกดี เว้นทีพินยอมตามมนุษย์ ทมิฬเหล่านั้น เหลือนลุดผู้ขายก็ยอม รมความปรารถนาร้างกาย เขาเริ่มมองเห็นความจริงซึ่งหนึ่ง สำคัญการต่อสู้.... ไม่ว่าจะเป็นการต่อสู้แบบใด ถ้าหากว่าผู้ต่อสู้ไม่ยอมผู้อย่างนั้นให้ สู้ ทุกวิถีทางแล้ว ก็อาจหมายถึงชนะ

ได้แล้ว เราจะต้องหาเพื่อนำไปไม่มี วันชนะหรือก็อีก และเป็นธรรมชาติดูเหมือนจะกระตือรือร้นที่จะมาร่วมแรง ร่วมมือกัน... ผู้ต้องหานั้นยังหลุดลอยนวลไปได้ด้วยเหตุผลหลายข้อ หลายพันประการ ซึ่งอาจเป็นด้วย อิทธิพลของพวกศักดินาด้วยตนเอง หรือมีฉันทนกับด้วยเงินยมนมหาศาลไปทั่วทุกหนทุกแห่ง แม้แต่ในวง ขบวนการยุติธรรมไป.

เขาจึงจำใจต้องนัดกับทมิฬเหมือนเพื่อน ของประจักษ์ไว้ร่วมรบพยายามประหารเขา เขา รอดก็ต่อหัวใจที่กระตือรือร้นความรักต่อชนชั้น ความเกลียดชังที่มุ่งต่อชนชั้นเขา อย่างอิสระเมื่อได้เป็นประชาชนแล้ว เขาได้เห็นว่าหน้าที่อัน ของประชาชนไปให้ ขอโมเออที่อดใจความระบือ มาบารบกองตั้งประเทศ หล่อนให้พูดแล้ว "ทั้งกฎหมายฝ่ายเรา. ข้าพเจ้าแล้ว... เราไม่มีความจำเป็นต้องทำอะไรเลย

ทำไม่ลองที่จะถามมาบ้างพวกมันอีก" เขาตอบไปว่า "ถูกแล้วเรา... แม้แต่อำนาจ ทมิฬ แม้กระทั่งเงินก็ไม่ได้ใช้ชนะ ประ ชันเองเป็นผู้ให้เหมือนกันในเรื่องที่กลายเป็น ทำหน้าที่ไม่รักถูก ซึ่งเรียกได้โดย ว่าขี้คนเล็ก ไม่มีความรู้และระบือของ พหุ ซึ่งของเขาคืออยู่ในประวัติดอง บุคคลนี้ การกระทำของเขาจะถูก ว่าก็ถือว่ามันเป็นผู้วิกลจริตของชนชั้นปกครองอย่างหนึ่งในบุคคลของเมืองไทย" "แต่ก็อย่างไร เขาก็ทำอย่างไร" กฎหมายไม่ทำให้ เพราะที่มันคนแค้นลง ไม่ใช้เงินไทย ที่เขาได้ขึ้นปกครองพื้น หนึ่งเขาไปโดยของเขาเอง "ขอโมเออกลับมาว่า เมื่อสามสั วนก่อน เขาทดลองก็เคยพูดว่า แกมัน ลงเป็นวีรบุรุษ รักชาติจริงไม่ไป แล้วก็ยังอาศัยอิทธิพล ภาครบเทท ใหญ่ด้วย สมมุติว่าคนแค้นลงจนจะ เหม็นในถูกสมมุติ เขาเป็นวีรบุรุษหนึ่ง ของ เมืองไทยแล้ว อิทธิพลของเขานั่นที่ ฝ่ายไทยก็มีไม่หนัก"

ขอโมเออมีชั้นลุ่ม ออกอย่างลึกว่า "แล้วเราจะทำอย่างไรเมื่อเห็นเขาไปนั้น เลยแล้ว?" "สมมุติว่าไม่เข้าข้อข้อไป มันอาจ ไปถึงคราวนี้ด้วย ก็มันอย่างก็เกิดด้วย แม้ก็ถูกชนชั้นผู้ถือ กฎหมายคอยไป อย่างก็กลืนใจให้ก็ถูก."

"กฎหมายที่เราทำก็อย่างไร ใน เมืองลงของชกพอ ไม่อะไรอะไรผู้เขา โทเลบ แม้ก็พอจะยังก็ถ้อยถ้อยนั้น เมา. เขา รกฎานแม้ก็ต้องจะเข้าจะ ไปสู้กับเขา ซึ่งมัน ก็ คนและอาวุธก็ หรือ?"

"ข้าพเจ้าไม่ชอบที่จะทำอะไรเลย ทมิฬเจ้ามาตา หล่อนชยขึ้นอยู่ก็ทวงรอกของเขาเหมือนก็เกิดก็ถูกก็... ที่ต้อง การชกอยู่ในอ้อมอกของพลเมือง เพื่อ ความอุ่นใจ."

"อย่าเพิ่งรักโลกเลย คงใจของ ผม... ถึงอย่างไรในแว่นของเขาคงมอง เขาจะไม่กล้าเอาอำนาจนั้นพามาใช้ ให้ กระตือรือร้นการกระทำของเขาจะ หลวบาง"

"เขาอาจหาวิธีอย่างอื่น" หล่อน แฉ่ง "นั่นเป็นสิ่งที่เราควรกังวลก็ต่อไป" ชายหนุ่มมีมลงพูด หล่อน อย่างหนัก ๆ พรหมภักดิ์เหมือนได้กับใคร ก็กระเถิบถอย นอน "ชีวิตมนุษย์มีที่หมายอยู่อย่างก็ตัว กันทั้งนั้น คือการรอ... ถึงอย่างไรเราก็ หนักการรอไม่พ้น"

ไม่มีเสียงพูด ภาครบเททไม่เหลือนัก ว่าหล่อนก็โทสไป แล้ว อย่างของ ดุ่นใน อ้อมแขนของเขา ชายหนุ่มลุ่มแล้วๆ ไปตามแก้มของหล่อน กระเซ้าตาม เสียงเครือ.

"อนาคตซึ่งมีมากมายเช่นนี้ เราจึง ไม่ควรมัวลุ่มไปใช้ชีวิตอีก?" "อุจาทัก! ให้เราคิดมันแสงสว่าง ขึ้นก็ได้" หล่อนขึ้นชกถูก นมเบบหนึ่ง ขึ้นไปถือ. "กลัวว่าตัวจะถูกเจตนาพบบแต่... ความมืดเท่านั้นแหละ... มันจะมืดก็ไม่มีวันสว่าง"

"ถูกที่เกิดในระหว่งพ่อแม่มี จักโลกกว้าง ดูเหมือนจะไม่หนัก" หล่อนหันมาขึ้นในความมืด. "มันอะไรที่มันไม่เสียก่อนก็ กว่าจะ... คนก็" (อันระหว่งหน้า๘๔)

กฎหมายมีเป็นอำนาจบังคับนักอกรถูกไม่สิ้นสัก.

อย่างทรงทิดชกโชน จนว่าจวนหัวทั้งวิญญาณแล้ว.

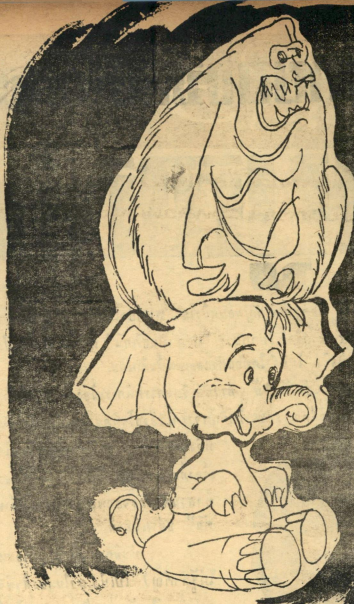
ด้วยหัวใจแตกสลาย และเลือกซึ่งหลัง โลมปลัด.

คนไทยเลี้ยงวัวมากเท่าที่บนโลกนี้เห็นคนเลี้ยงวัวแบบนี้

คนไทยในเมืองใหม่มีน้องวัวมากเท่าที่บนโลกนี้เห็นคนขี่วัว.

อเมริกันเลี้ยงสิง
มากกว่าคนไทยเลี้ยงช้าง
นับหัวแล้ว ถึงแปดหัว

ก็มีฝรั่ง (ใหม่) ขี่วัว
น้อยเท่าที่เมืองใหม่เห็น
ถึงสิบหัวแล้ว (นับรวมหัว
แม่ไทยในหัวของฝรั่ง)

สนุกกันใหญ่แน่ ประเทศไทยขึ้นเป็นทวีปของอเมริกา: ให้ผู้แทนราษฎร
และรัฐบาลที่ และที่เหมาะสมในคราวนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจาก
พรรคเสรีนิยมก็คิด

คนดู: (นั่งดูและนั่งฟังและจดจำใจจริง)

นายกรัฐมนตรี: ฮ่า! ขอโทษเกิดขึ้นไปเสียแล้วละซี เรื่องนี้
เกี่ยวกับพรรคเสรีนิยมก็คิดงานนี้ ประเด็นอยู่

ให้หัวหน้าพรรค เขา
พูดกันว่า ตอนนั้นยังไม่
ถึงของของเจ้าก็ด้วย
เจ้าคือ รอมพล ป.พิบูล
สงคราม.

คนดู: (เวียต
เนอ)
นักคิด
บางคน
หัวเราะ
ขำ

ขึ้นบนบานมา ท่านกองความยาว
(เจียน)

นายภา: (แสดงบทบาทต่อ) เวลา
นั้น ผมคิดว่าประชา
ชนนิยมมีชื่อของไทยจีน
คำไทยขึ้นมา เพราะ
หัวหน้ารัฐบาลท่านก็
นิยมอยู่ เช่นเล่าใหม่
สปีชแรก, เทลวีย์
โซคา (อ่านต่อหน้า ๔๓๐๘)

บ๊วยที่กบของจอมพล ป.พิบูลสงคราม

ข้อความที่ท่านจะได้อ่านต่อไปนี้ คือความสำคัญตอนหนึ่งใน "สมุทปถะเขย" ซึ่งลายมือ จอมพลแปลก พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรีบันทึกไว้เมื่อตอนประสูติ "ระเทศกรรม" ๒๕ มิถุนายน ๒๔๙๔ หรือที่เรียกกันว่า "กฎมณเฑียรบาล" คำนั้นจริงจะได้โปรดเจ้าเรา ด้วยคำสั่งว่าบันทึกที่ท่านจะผ่านพบต่อไปเป็น "คำ" ของจอมพล ป. พิบูลสงคราม โดยแท้จริง ไม่นับว่าโดยดั่งและเติมขึ้นอีกเลย.

ความจริงเรื่องที่เกี่ยวกับ "กฎมณเฑียรบาล" นี้ ท่านนักเขียนสารคดีการเมืองทั้งหลายก็ได้เขียนมาหลายครั้งหลายหนแล้วซ้ำไม่เบื่อ เพราะเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนั้นเป็นรอยจารึกไว้ในประวัติศาสตร์ชาติไทย รอยจารึกที่ถูกรำลึกไว้ด้วยใจของคนไทยด้วยกันเอง โดยรำนางความนับนามาประมวลประพจน์ของเหตุการณ์เมือง

ที่ถึงจุดระเบิด พาให้คนไทยเลื้อยโดยด้วยกันเองเสียชีวิตไปโดยใช่เหตุและหาควาไม่เลยแต่เมื่อเรื่องที่เขาจะพบต่อไปได้เป็นบันทึกของ จอมพล ป. พิบูลสงคราม ใน "สมุทปถะเขย" ซึ่งเป็นบันทึกส่วนตัวของจอมพลเอง คำนั้นจริงจะได้อ่านของผู้ประสพเคราะห์ที่รวมจาก "กฎมณเฑียรบาล" อย่างแน่นอน.

บันทึกตอนนี้เป็นอีกตอนหนึ่งของไม่เคยถูกนำมาเปิดเผยเลยจากที่เลยนำตอนอื่น (ที่ไม่สำคัญ) ไปเปิดเผยในครั้งหนึ่งเพื่อพบ "ปู่" สำคัญในบันทึกส่วนตัวของจอมพลจึงรวมกันอยู่ในข้อความทั้งหมดครั้งนี้ไปนั่นเอง.

น. ก.

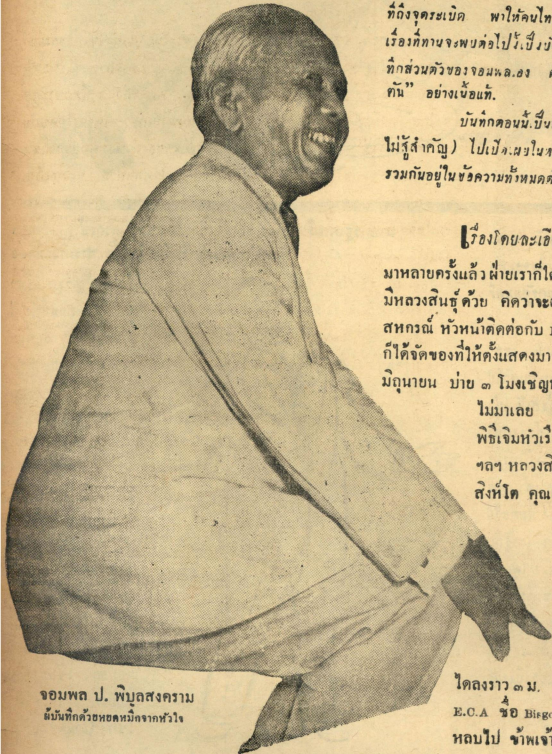
เรื่องโดยละเอียดของอะไรให้ทราบได้คือ เหตุการณ์ที่ทหารเรือกระทำเช่นนี้

มาหลายครั้งแล้วฝ่ายเราได้พยายามป้องกันหาทางแก้ไข ใคร่เรียกประชุมนายทหารผู้ใหญ่ มีหลวงสินธุ์ด้วย คิดว่าจะตกลงได้ แต่ก็ไม่หยุดยั้ง ครั้นเมื่อมนต์ศักดิ์ขึ้นมา หลวงเดช สหกรณ์ หัวหน้าคิดตอกกับ E.C.A. ฝ่ายไทยก็กระทำการรับมือจึงที่ทำการราชทูตทาง E.C.A. ก็ได้จัดของให้จัดแสดงมากมายมาขอบ ๆ พระที่นั่งราชกิจฉิมฉิม กลางที่ในวันที ๒๕ มิถุนายน บ่าย ๓ โมงเช้าพูดและแขกเป็นจำนวนมาก พากันมาเกือบหมด เว้นอีกกลุ่ม

ไม่มาเลย เมื่อพูดกับแขกกันเสร็จแล้ว โดยมีการกระจ่ายเสียง ก็ไปทำพิธีเจิมหัวเรือโดยมีหุ่นตั้งขึ้นเสร็จแล้วก็ขึ้นบนเรือพร้อมด้วยแขก พุด ฯลฯ หลวงสินธุ์ หลวงนาวาเกือบด้วย ข้าพเจ้าก็ขึ้นไปบนเรือพร้อมทั้งสังคีต คุณสมทตติคตามไป พอคล่องพวงมาลัยหัวเรือเสร็จ พวกอเมริกัน

E.C.A. ก็มานั่งไปดูเรือพร้อมกันแขกอื่นๆ พวกเดิมมาจนเจ็ดถึงนั้นโดยลงทำการราชทูตทางฝั่งพระนคร มีนายทหารเรือคนหนึ่ง (ภายหลังทราบว่าเป็น น.ต. มาสดี ลูกพระยาวิชาสาคร บุษย อยู่นั้นข้าราชการทหารเรือคนแรก เมื่อเปลี่ยนการปกครอง ๒๔๗๕) วิ่งผ่านข้าพเจ้า ไปหาสังคีต ปรตอาวูชในมือถือปืนกลมือกับปืนพก ๑ กระบอก แล้วก็วิ่งไปทางใต้ห้างนั้น

โดยแถว ๓ น. จอมปิ่นมายังข้าพเจ้า เรียกข้าพเจ้าให้มาและลงบันได พวก E.C.A. ชื่อ Bigged ให้ข้าพเจ้าด้วยข้าพเจ้าไว้ มาสนักว่าอยู่ข้างซ้าย แก่เลยหล่นไป ข้าพเจ้าก็เลยเห็นท่าไม่ดี ถ้าเกิดยิงกันพวกพวกคนมาเจ็บมาก ก็

จอมพล ป. พิบูลสงคราม
บันทึกด้วยมือหลังจากหัวเรือ

๑ ๔ ๕ กคจดา
 เคยวนสนลูกคนตาย เขาเลย
 บอกว่าให้ลงบันได เอาบันทูลงหลัง
 ไป.

ข้าพเจ้าเลยเดินลงบันได
ด้วยขวา เลี้ยวเจ็มนไปลงเรือ
เป็กรู้ที่หน้ากองเรือกลางเก่า
ไว้ พอรอภัยถึงใต้โกลนเสนาบดีก็
แก่งายสากด ข้าพเจ้าลงเรือ
แล้ว ก็เดินเครื่องออกไปทาง
เพื่นผ่านเรือแสนชักคัน พวก
ในเรือร้องนำคือ ข้าพเจ้าก็
โยกมือตอบ น.ก. มานัส
มาขึ้นเรือพวงในเรือ ทุกคน
มอซมกันเวียงขึ้นถ้ำยาวเรือ มา
ขึ้นเจ้าพายุไปคนก็หัว พร้อม

จะให้การปกครอง เป็นประชาธิปไตย
ไม่ต้องมีการใด ๆ หากมีพวกปกครอง
และพวกวิรูษประมาทยศเลกขีนี้ คำนี้
ก็ให้ เตา ทั่วรายกับ ใช้ได้ คำคือ
ข้าพเจ้า ทนไม่ไหว รบความวุ่น
อย่างพินาศด้านและคนมีความดีนั้น
ละตามหน้ของข้าพเจ้า ของพวกอภินา
ณ(ประชาธิปไตย, เกียรติศักดิ์, สมานวิ
รุษ(ประชาธิปไตย) ข้าพเจ้าจะพยายาม
เพื่อให้ได้ไปซึ่งพวกเลกขี อย่างไป
หนังสือพิมพ์ ถ้าคนเราไม่ก็จะปลุก
บ้านปลุกอย่าง วิรุษเพื่อเหวี่ยงปาก
แบบๆ เราจะค้นได้ ใครก็ได้ขอชน
ด้วย ไม่ปรากฏว่าใครก็ได้ กษณะ มี
ก็อยู่ในคณะ พ.ท. ธวัช ก้อน
ก็อยู่ในคณะ พ.ท. ธวัช ก้อน

เบื้องหลังการผจญภัยอย่างพิลึกพิลั่นของ พณท่านจอมพล ป.

เมื่อคราวเกิดกบฏ 'แมนฮัตตัน' อันชนชอลลอชา.

ขนาดจอมพลต้องอดข้าว ลอยคอในแม่น้ำและนอนตากยุง!

กตัญญู ๓-๕ คน พจนานุกรม
คิดจะเขียน แต่ถึงขั้นไม่มี
ประโยชน์ และผลพวงจากมัน
ก็จะส่งผลกระทบเสียเลย
ก็กลับไปหาเจ้าของเสีย เขาพาไป
ขึ้นเรือหรือขอยุซา เผลอทำ
วิ่งเตลิดในคลอง คว้าเสต็ก
กบฏ เป็นเรือนจำเล็กที่ใหญ่
และใช้ โค มีชน ๔ นักรบ
๒๐-๓๐ คน มีตู้เอกสารตาม
๒๒ ม.๒๕ ม.๒๖ ปลายขบวน
ออก พอสั่งแล้ว เขาใช้
ไปพักในท้องถิ่นชาว มีเกาะยา
และเกาะมีมอวย ข้างคนเคย
มีมาดามกตัญญู สรรพ
มหาภักดี

หลวง พวกรัชมณฑกใหม่ให้ใครมัน
ซ่องมิดปดตายไรวะ คุณควางชอบ
โด้ดี ขอบใจให้บันทึก ขอให้เร่งจากกัน
ดีกว่า ข้าพเจ้าชอบกว่าช่วยไปเข้าเฝ้า
กัน โดยไม่บันทึก แต่ก็ได้ไปเฝ้า เพราะ
คุณเคยเป็นโจร ข้าพเจ้าคิดต่อหน้า
พูดเป็นนิจ อ.อนันท์ ก็ลาไปบอกวา
หุดหมดระฆาตใหม่ ข้าพเจ้าคิดว่า
คงจะพบกัน นายปัดเป็นแน่ ต่อมา
พลตางค์เคียดมื่อเช้าวัน และเขา
ย้ายข้าพเจ้าไปอยู่ทางเหนือ เป็นห้อง
นายพลมี ๓ ส่วน ตอนหัวเรือเป็นห้อง
นายปัด มีโต๊ะ เก้าอี้ต่าง ตอนข้างหัว
เรือมีหมอนเตียงนอน ตรงตรงหน้า
มีช่องลมโดยเป็นโซฟา ต่อไปเป็นห้อง
น้ำจืดแบ่งเป็น ๓ ส่วน ส่วนหนึ่งเป็นส้วม
อีกส่วนหนึ่งเป็นอ่างอาบน้ำ กระดาษลา
จากห้องนี้ไป ก็มีประตูไปออกทาง
เต็นต์ตระหง่านกระจ่างตา และซ้าย
ขวาเรือข้างหัวอยู่คนเดียว มีงาน
เช่นนี้ คดคึกหัว เลยเซ่ซั่ว(หา) งาม

இந்தியா

นักกีฬาโอลิมปิกไทยพบกระดก

ในฉบับก่อน ๆ ผมได้บอกคุณ ๆ ผู้สนใจ
ในกีฬาว่า ประเทศไทยกำลังก้าวหน้าในการ
ส่งนักกีฬาไปแข่งขันโอลิมปิกขึ้นเรื่อย ๆ เพราะ
ในการแข่งขันโอลิมปิกครั้งที่ ๑๕ ณ กรุงเฮลซิง
กิฟินม์เมื่อต้นปี ๑๙๕๒ ไทยส่งนักกีฬาไปแข่ง
ขึ้นด้วยเป็นประเทศโอลิมปิกกีฬาไปแข่งขัน ๔ คน
แต่เจ้าหน้าที่ควบคุมไปด้วยถึง ๑ คน ..

การแข่งขันโอลิมปิกคราวนี้เปิด

นาคัทธวงษ์เมื่อมีวันชดสเรเคินแต่มี
 วันที่ ๒๒ พฤศจิกายน และเรสุก
 ในวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ และการ
 แซงกันคราวนี้ ไทยเรย์แบ่ใหญ่
 เพราะสนักกีฬาแซงแซงถึง ๕๐คน
 และมีเก้นท์ (เจ้าหน้าทึกรัง) และ
 ไม่ใช้มีนัทท์ก็ถึง ๕๐ คน ซึ่งกึก
 ว่าเมืองไทย ดามีไซคักจะชนะอะไร
 เขาคิดไม่คิดมีมายังเป็นแน่

แต่ผมเองซักจะติดใจหรือข้องใจ

ทานประธานคณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทยโดยองค์ ก เพราะนับแต่ท่านประธานผู้นี้คือกรรมการตัวจริง ได้เป็นประธานคณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทยมา พ.ศ. ๒๕๑๖ ถึง พ.ศ. ๒๕๔๕ (สองหมื่น) ท่านหนักกีฬาทิโอยไปแข่งจนโอลิมปิก หรือเล่นจนกระทั่งไม่ไหวได้ขอยืน คิดไปคิดมาขอไปให้คนอื่นทำบ้างเลย นึกกันจะออกท่านเป็นผู้ทำ นักกีฬาไทยไปแข่งขันโอลิมปิกได้แหมเป็น ผลดีอาจางความใจเหวลงกับเมืองไทย เสียอีกเป็นแน่แท้

สำหรับการแข่งขันโอลิมปิก
ครั้งนี้คนไทยเข้าแข่ง หลายอย่าง
มีฟุตบอล, บาสเกตบอล, กอล์ฟ, มวย
และแข่งเรืออีซ ซึ่งเริ่มแข่งขันกัน
ตามลำดับแล้ว และผมเองก็โดน
ตามข่าวนักกีฬาไทยไปแข่งขัน โอลิม
ปิกครั้งนี้เสมอมา และให้ทราบว่า

พล. ต.ต. พิชัย กุลละวณิชย์
ประธานสหพันธ์กีฬาเยาวชนแห่งประเทศไทย
ลำบากใจมากหากนักมวยชกได้ชกนอกเถื่อนเกิน

ฟุตบอลของไทยไปแข่งขัน โอลิมปิก
คราวนี้พอลงสนามคงมีmerk เมื่อวัน
จันทร์ที่ ๒๖ พฤศจิกายน ก็พบกระต๊อ
ขึ้นเมื่อเรอเขาก็ก๊ว เพราะไปพอกัย
ก็มีองกณเจ้าของคำหรัยฟุตบอลเจ้า

ด้วย ผมหนักใจแทนพวกเราเหลือเกิน.

นอกจากที่พบข้อถกเถียงแล้ว สมว่าทุก ๆ เรื่องจะ
หนักใจที่จะไปพิจารณาเพราะมีข้อถกเถียงอยู่ ของ
พระเถระบางองค์ว่าพระวินัยปิฎกของพระอุปัชฌาย์
ที่เข้ามาบวชบวชเรียนที่พระพุทธเจ้าได้ทรง เพราะ
ต้องพระพิริยบรรมณ์, ผู้เป็นพระเถระผู้มีบารมีจึง
จะรับว่าพระเถระองค์ของพระเถระองค์นั้น
เขาเป็นศิษย์ สมพระวินัยปิฎกพระเถระของอุปัชฌาย์
เพราะพระอุปัชฌาย์ ที่นับว่าพระเถระที่ถือตามสม
โนวโมเถระคือที่ ๒๒ พุทธศาสนิกชนที่ปฏิบัติ
บิณฑัง เพื่อเป็นกิจวัตรกิจวัตรที่ ๒๒ พุทธศาสนิกชน
พระอุปัชฌาย์ และวินัยที่ ๒๒ พุทธศาสนิกชน พม
กันด้วย สมโนวโมเถระมีพระเถระบางองค์ว่า
พระอุปัชฌาย์

ผ่านไพลอดด์ และประเทศ
ชอติมาแล้วมีภัยทางการเมืองอีก
ว่าในการวิ่งทั่วโลกมีความ กัง
สหรืออเมริกาตัดสินไปเลยเพราะ
การวิ่งมาราธอน ๔๐ ไมล์ นาย
ฮาร์น โสวอดด์ ของอเมริกาแก่ขึ้น
ตัดสินนายชอติ แดนดี แห่งสหรัฐ
เลย ชอติอาจไปออกขบวนเมื่อโลกมี
ภัยการก่อวินาศกรรม นาซี ๔๐ วิ
นา เพราะนายโสวอดด์แก่กว่าโลกกว่า
โลกทำ ๑๐ นาตี (ฮาร์นฮอน ๗)

สมหมาย เป็นตัวร้ายในเรื่องพระอภัยมณี
นั่นก็, ฆาตโหดมากว่า ฆาตกรคนอื่น
หนึ่งปีต่างประเทศ แต่จะไปถูกจับหรือ
ไม่ก็ไม่ทราบ กลางภายหลังทั้ง ๓ คน
ขึ้นฝั่งหายไปกับท้าวเวร ๕ คนก็

เข้ามาหาในท้อง ซอคำแนะนำว่าควร
ทำอย่างใดเพราะคนเหล่านี้ไปแล้ว นาย
ทหารคนหนึ่งว่าเพราะเกี้ยววอ ข้างเข้า
ก็เลยบอกว่า ถ้าเกี้ยวพวกคุณจะไม่เอา
ควรทิ้งไว้ตามเดิม แต่อย่าทำการต่อสู้อะไร
ก็กลัวกลืนลงเงยขึ้นในท้องอีกจนหมด
ข้าพเจ้าอยู่ในท้องตามเดิม ยังนั่ง
ส่งเสียงดังขึ้นสนั่นหัวท้าวพวกเรา
ก็เริ่มใช้ปืนครก ลูกกระเบิด อิงย่นเรือ
ราว ๓๐ นาทีว่าลูกกระเบิดยิงจนเรือ
ทั่วไป (ขนาดเห็นจาวาว ๖๐ ม.ม.) เห็น
รุนแรงเลยในท้องสั่นจนชักโครก
พอหยุดยิง ก็ออกมาท้องพุกและท้อง
นอกริ้นไม่มา วันนั้นข้าพเจ้าก็ยังไม่
ไปไหนใครก็ไม่ แต่ข้าพเจ้าก็หายไ
ไปทั้งทีหมด ถ้าไม่มี ในท้องข้าพเจ้าก็
ข้าพเจ้าทราบข่าวก็ตกใจกลัวก็ปลุกแม่
คล้ายแกล้งสัวชีวิตก็ตกใจกลัวโดย
วิธีคนควากระดานสองชั้น ไม่กินน้ำ
เสียก็ ข้าพเจ้าก็กินจนพุงพองน้ำมา
แล้วยังไม่ไป ๑/๔ วัน ต่อมาก็ถูกกระ
พ่นด้วยปืนครกยิงระเบิดๆ เครื่องยน
ก็กลืนลงท้องไปหมดในท้องทั้ง
สามนั้นตามความรุนแรงถ้านแรงมาก
ก็เข้าไประหว่างท้องกับท้องก็ขึ้น
ชักโครกเพราะท้องสองท้องมีท้องอื่น ๆ
ก็เห็นว่ามีก็ย้ายมาท่อนอื่น เมื่อถูก
ยิงเช่นนี้เห็นข้าพเจ้าหมดหนทาง รวบรวม
ใจกล้าเลยขึ้นหัวเรือ ตามนี้ข้าพเจ้าก็
ลูกกระเบิดไปชนขาพนักซ้ายก็ไปฝากโคร
ไม่ก็ ถ้าถูกคุณเพราะหัวขึ้นคอก็ไปยิง
เมื่อยกับและถูกๆ กลองคนนั้นถึงท้าว
ท้าวเวร พระราชชนนีลูกก็ต่อข้าพเจ้าและ
ก็มีไม่วิกฤตอะไร เสร็จแล้วก็เอาแก้ว
อันนั้นในท้องนั้นทำส้วม ในทันทีทัน
ใด ก็ขึ้นมือเรือขึ้นก็ถึงท้อง และก็ได้
เห็นพวกคนท้องนั้น คนก็ขึ้นของ
ทั้ง คือนอกท้อง ปรางค์ว่าลูกกระเบิด

จากเครื่องนั้นท้าวเวร ท้าวเวรก็ลง
ไประเิดในท้องใต้ท้องเรือ ลูกเท้า
ให้ไฟไฟในท้องเรือ เมื่อขึ้นขึ้นก็
เห็นว่าอยู่ในท้องเรือ จึงออกประ
คุดทั้งน้ำไปทางกระเบื้องท้าวเวร
ด้วยขวานกลบไปหมด พยสิงห์ก็ สนิท
ท้าวเวรจึงพ้นน้ำ เลือกสำคั้หนีไป
หมด ไม่รู้ว่าเลือกใครเป็นเลือกใคร
ยากเย็นไปมาก ๆ จน จึงก็กระโดดเข้า
ในท้องขี้นมเห็น ว่าท้าวคนนั้นก็ แ
ไปไม่ถูก ตามใครก็ไม่รู้ พยพลก็ฉวย
ในเรื่องจึงมาท้าวเวร ชื่อ ร.ท.
แก้ว (ภายหลังว่าเข้าไปถึง ๆ สิงห์
โค และจนมาถึง) ตามจะไปขึ้นเนิน
แต่บอกว่า สมกับท้าวเวร เพราะเป็น
พลาก็ฉวย ตอนนั้นเครื่องนี้ก็วิ่งลง
และรอบมือก็กระเด็นขึ้นหัว ท้าว
เลยขึ้นขึ้นในท้อง ท้าวก็กระโดดไป
อยู่บนมือก็ถึงท้าวเวร กว้างราว ๒
เมตรเท่าเรือ ก็ขึ้นลูกกระเบิดเข้าก็
ยิง ๆ ลูกกระเบิด พวกท้าวก็พาด
ไปก็ถึงนั้น พวกเข้ก็ขึ้นไปรวม
กัน เลือกระเบิดไปหมด ความก็รุนแรง
ขึ้นท้าวไปไม่ออก จึงสั่งให้สีกัด
เลื้อเจ้าก็ควาออก ขึ้นก็โยกออกไปทาง
ฝั่งพระนคร เป็นการส่งของท้าว
แต่ก็ไม่ได้ผล ยังจะเรื่อยมา ที่สุด
สิงห์ก็ สนิทชวนส่งเรือ เลยไปค้า
ซื้อพริกมา ๑๐ อัน ท้าวก็ ๑๐ อันเท่านั้น
ในท้องนายพล นอกนั้นก็ท้าวกระ
ทานเกาะว่านนั้น น้ำก็ถึงขึ้นด้วย
สิงห์ก็ สนิท ชวนไปทางฝั่งพระนคร
แต่ท้าวเจ้าเห็นว่าท้าวพระราชาไม่ทราบ
พระยาก็ไป และถึงท้าวท้าว
เวรส่งส่วยเห็นว่า ว่านนั้นมาทางฝั่ง
กระเชียว จะเมื่อยก็ท้าว พวกคน
ท้าวเวรก็ทะเล่ให้ช่วยส่วยพญาศิพ
ให้ เลยเอางานส่งส่วยส่วยนั้นฝาก
สิงห์ก็พริบกับเลื้อเจ้าว่าก็ถึงคนแก่
ก็วางลงในน้ำ ๆ เข้ก็ช่วยคนเข้
ลงขึ้นในเรือแล้วส่งทางขี้นม ส่วย
ว่านนั้นก็เลื้อเจ้าเอาไปฝากเจ้า
เรานี้ ว่านนั้นก็เลื้อเจ้าเอาไปฝากเจ้า
เห็นเราราว ๓๐ นาที. (ส่วนต่อหน้า ๓๑)

อภัยมณี

... “พระเจ้า-อภัยมณี ให้เสริ.”

ผู้ว่า.

นิชี่ มาแคน แคว้นไหน.
เขาวัว “พระเจ้า อภัยมณี”
เหตุไหน ใช้ข้าพเจ้า คิด.

หนึ่งเจ้า เจ้าโต โสภณ
พูดมา ลากซึ้ง คราวเล่น.
ลางที นึกหัว หัวเล่น
ทำเขี้ยว เล่นคน ลวนลาม.

ท้าวสิงห์ โสภณ
ปาวีต เกิดเขี้ยว เพียงหนาม.
เหยี่ยวเข้าก็ ในขาม
คนท้าว ลานาแน แขนงพ้อง.

ลางที นิชวน กานแดง
คอยเบ่ง เล่งแดง ข้างนั้น.
ข้าพเจ้า ท้าวหัว นึก
คนพ้อง นึกท้าว ขลาคัน.

ผู้ว่า.

ครวไป โกลเมือง เพื่อพิทักษ์
“ชาวชน ขนโค โกรพุด.
เลือดหลัง ขนโค พกโรค
อภัยมณี คนมาก ขนโค
“พระเจ้า-อภัยมณี ให้เสริ”
ท้าวว่า ท้าวมา ลากค
เร้ามย์ สมจิต คิดทำ
คงพบ สมผล กลมเมือง
ให้พาล หาขลุ่ย ราว

เขาวัว นายท้าว ปกป้อง.
นิกรัก ข้าพเจ้าคนไทย.
ให้พูด.....พูดเสีย” โยโย.
เหตุใด โยโยเป็น เข่น.
พื้นเนื้อ เชื้อโค โยโย.
คุด นิชวน ขนโค
เพื่อออก สอให้ ได้.
คงมา ถ้าไทย ให้ดี.
รุ่งเรือง เพื่อพ้อง ขลุ่ย.
ครานี่ ทำ “ให้” แก่.

เสียเวลาได้เรื่องหมูสหกรณ์สหพันธ์ค้าหมูไปเปล่าๆ หนึ่งชั่วโมงเต็ม.
 งามพลสวณายกวางเรื่องมีถูกปัญญาศึกษาหลายเสียง.
 นามขวงศอกกลบั้งบั้งเบื้อเรื่อวาคุดพรอยๆให้เสียสัมพันธ์ ไม่น่าเลย!

แปดปี ตอขเปอ์เรบช

โปรสตอนเพอร์เรนซ์

นัด(วันที่ ๒๒ พ.ย.) ในเมื่อจอมพล
 นามกรฐมนต์ยังไม่มา มด.ขาบถูก
 ขวณ ออชวา ออชวาภิกรมประชาสัม
 พันธุ์ ได้นอกกล่าวถึงหนังสือพิมพ์
 ว่า ในที่ประชุมสหภาพรัฐสภา เจ้า
 ทนายที่ประชุมได้กล่าวเตือนว่า อธิ
 บคกรประชุมชาสัมพันธุ์ เป็นหัวเรือ
 ใหญ่พาหนังสือพิมพ์ ไปขึ้นจัน
 มาก และเจ้าหน้าที่คนหนึ่งแสดงก
 วิชาสามทวนกับหนังสือพิมพ์โดย
 กระชาจากปลอกหนังเครื่องคัม (ซึ่งเจ้า
 ทนายชี้ขึ้นสูง) ของที่ประชุมสหภาพรัฐ
 สภาเอง ให้แก่คนหนังสือพิมพ์ไทย
 เหมื่อนกันกับหนังสือพิมพ์ฝรั่ง และคน
 (อื่น) พร้อมกับตะโกนถามว่าในคุณ
 เอมามาจากไหน อธิบคกรประชุม
 สัมพันธ์เตือนหนังสือพิมพ์ว่า อย่า
 เพื่อไปเขียนอะไร "ผมจะสอบสวน
 ว่ามันคำสั่งของใคร ของผมขอให้
 เป็นหน้าที่ของผม ผมเองได้ไว้คำ
 บอกแล้วว่า พวกเราไปขึ้นจัน
 เป็นหัวทวนกัน ผมจะต้องหาตัว
 ให้ได้ เพราะถ้ามีการประชุมกันอีก
 จะได้มีเกิดเรื่องขึ้นอีก"

ได้ทราบคำเตือนรับทราบจากตัวประชุม
 ขุนสหภาพรัฐสภาการเป็นเงินถึง ๖ ล้าน
 บาท แต่พอหนังสือพิมพ์ออกก็ออกไปกัน
 ศึกษามัจจะเหตุเกิด เจ้าทนายที่ประชุมสหภาพรัฐ
 ซาจึงไปโทษกรรมาชิกพวกไปไปจากนี้ด้วยหนังสือ
 พิมพ์หนังสือนี้ เขาจัด ผู้แทนเดิมแก่กรรมา
 อธิบคกรประชุมชาสัมพันธุ์แล้วว่า
 "ถ้าหากกรรมาชิกยังไม่มาหนังสือ
 พิมพ์ออกทวนวาม ถึงการก่อสร้างโรง
 ถัดนั้นวามของกรรมาชิกงาน ว่ามีคือ

วิจัยัน ขอเชิญเจ้ากรรมเชื้อเพลิงมาช
 แ่ง"
 พด.ค.ณรงค์ ลาวิศตวิภากร ช
 แ่งว่า ทารการกรมพลงานได้เปิด
 ของประชุมไป เดือนตุลาคมนี้ก่อน มี
 ผู้ซื้อของไป ๑๕-๒๐ ราย ยันมา ๑๑
 ราย คณะกรรมการใหญ่ได้ตั้งกรรมการ
 การพิจารณารายละเอียด บริษัทผู้ไป
 ประมูลไปได้ แต่ยังไม่ตกลงกันได้จน
 เสร็จ เพราะเราขอเปลี่ยนแปลงการ
 ชำระเงิน แต่บริษัทก็ยังไม่ยินยอม เป็น
 เวลาพิเศษแล้วผมเองยังสงสัยว่า บริษัท
 จะรับทำได้หรือไม่.

ชวรัชย์ (ผู้แทนหนังสือพิมพ์
 ะไรไม่ทราบ) "ผมทราว่า บริษัทนั้น

ประชุมไปเป็นเงินถึง ๑๕ ล้าน ๓ แสน
 เทริญอเมริกันและยังมีตกลง ต่อมา
 มีบริษัทใหม่ขึ้นราคา เพียง ๑๓ ล้าน
 เทริญอเมริกัน และออกทุนให้รัฐ
 ชาติก่อน ๗ ปี ทำมาโดยกรรมการ
 ไม่รับ"

พลตรีณรงค์ "เมื่อเพราะบริษัท
 ที่ว่า ไม่ได้นับเงินในของสงฆ์ระบาว
 เสนอมาภายหลังไม่อาจใช้ เรื่องนี้
 ผมทราว่าเสนอไปทางอื่น ไม่ใช้กรรม
 เชื้อเพลิง"

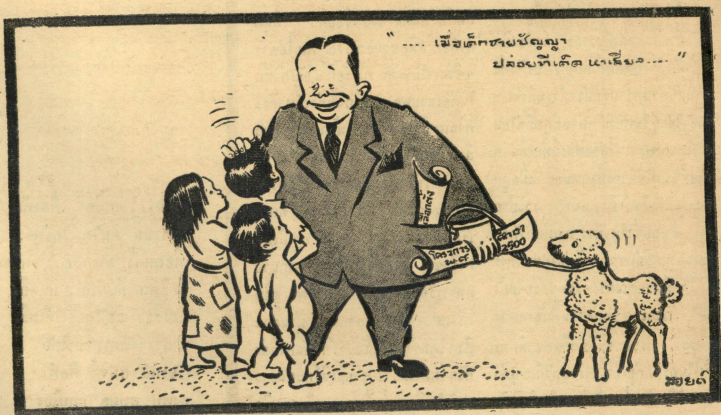
ละเอียก พืดลสวัก แห่งชาวค้น
 "ผมเห็นว่า การประชุมครั้งนี้แรกมีเหตุ
 ขักของชวรัชย์ เพื่อประโยชน์ของกรม
 เชื้อเพลิงจะประชุมใหม่มีหรือไม่"

เพราะ "ทางการได้โทรเลขไป
 ตามคำกล่าวของชวรัชย์แล้ว ให้
 บริษัทยอมว่าเขยหัวโขน เพราะได้
 เชื้อประมูลใหม่"

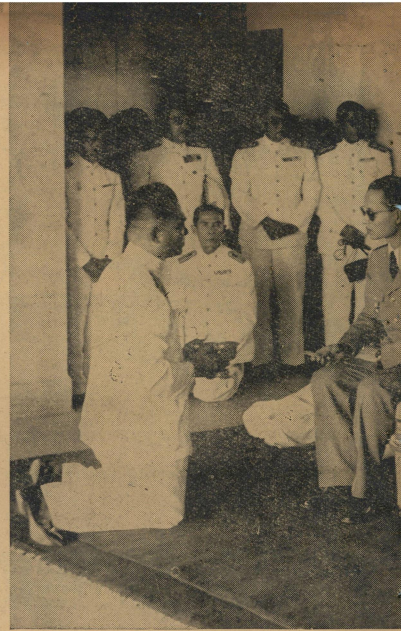
นายรัฐมนตรีว่าถึงเวลา๑๐.๑๐น.
 การพูดเรื่องโรงถลุงน้ำมัน เพื่อ
 ประโยชน์ของชวรัชย์ก็ก่อสร้างอยู่ ให้
 พุกทอนใช้ถือหลายสิบหน้า ความส่า
 คัญก็ขอให้ประมูลใหม่"

คือตาม เรื่องที่ ๒ ที่อธิบดีกรมประ
 สัมพันธ์เขียนมาคือคือ เรื่องปัญหาการตั้ง
 ของสหกรณ์สหพันธ์ฯ หนึ่ง ซึ่งบริษัทได้
 รัชย์ รองอธิบดีกรมประ มาโดยถือสัญญาเงินได้
 คอยผู้จากบริษัทมาขอรับรางวัล ๖.๓.๓๖
 พิมพ์บรรณานี้ ซึ่งพอจะเข้าใจสคริปต์ได้
 โลกให้ข้อใหม่ ซึ่งถ้าหากการตั้งหมู่ขึ้น
 รองอธิบดีกรมประ ได้ตอบกับ นายฯเพิ่มเติม
 ๑๐.๑๐น. จนถึง ๑๑.๑๕น. โดยที่เมื่อเรื่อง
 ไม่ขึ้นที่สภาฯ ต่อศาลารองประชุมแบบเดียวกับเรื่อง
 การตั้งสภาฯ เมื่อวันจันทร์ ๒๕ สิงหาคม โดย
 นายฯ รัชย์ และนายฯ พุกทอนก็ขึ้นชื่อ บรร
 ภาคนั้นด้วยมีคำขานเป็นขาน จะให้แสดงการขึ้น
 ชื่อที่ ขานชวรัชย์ ได้โดยมีผู้ถือกระดาษมาขอ
 และชี้รายชื่อคนเข้าชื่อชวรัชย์ ท่วมคำเขยไปให้
 เลือกลูกไป ๖ ชั่วโมงเต็ม นามกรฐมนต์
 ศรีกรร จะถือมือถือถึงหัว

"ใครคิดใจเรื่องหมู ขอได้ไป
 งามรองปลัดกรรมาชิก ทักกรรมา
 นมาทไทยก็กว่า เพราะเสียเวลา
 เกินทนแล้ว" (อ่านต่อหน้า ๔๔)

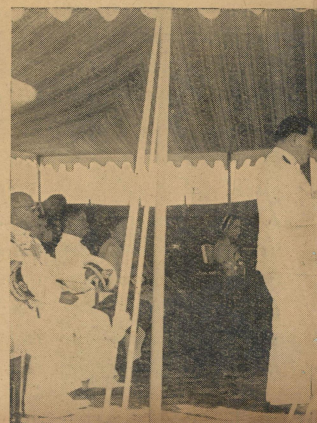

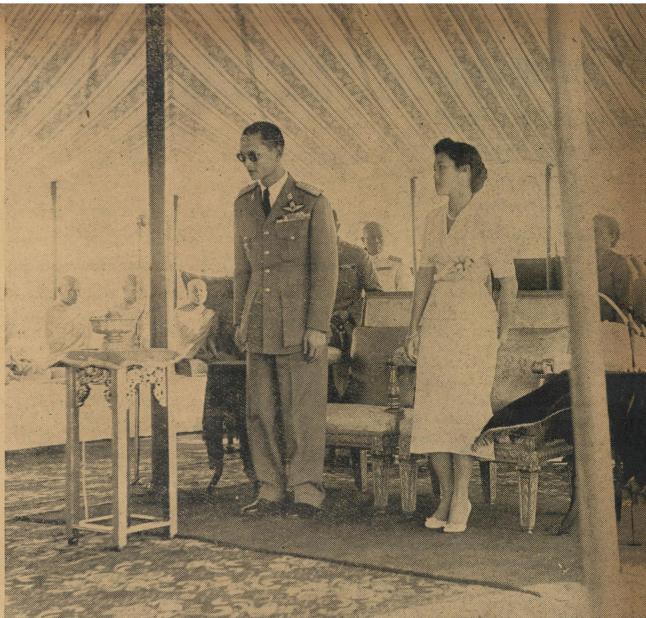
โย...สวรรค์...ที่ไหนสวรรค์ทั้งนั้นแหละ...กรุงเทพฯ น่าน!

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางฯ
เสด็จพระราชดำเนินโดยเครื่องบินไปยังจังหวัด
ด้วยสมเด็จพระพี่นางเธอ เจ้าฟ้าทศพรทิพย์มณฑล
พยาบาลพระปกเกล้าฯ ณ จังหวัดจันทบุรี เมื่อวันที่ ๘

ภาพโดย “ตากล้อง ไท-

พระบรมราชินี
ทวริ พร้อม
เพื่อเปิดโรง
ย พุทธนิทาน.
ยดาห์"

ต่อจากหน้า ๒๓

ครั้นแล้วจึงค้นหาพาหนะขึ้นฟอง
 ขำวันไปยังห้องพระโอรส พ.ร.ช.
 ชลิด, แชน, กนก, หม่อมเจ้ากระติ๊ดมา
 รัชยาไปยังพระโอรสหาหนุ่ไว้หรือ
 ฆ่าไปเสียเมื่อคราวมาหนีออกจากกองใน
 ออก เตชะจึงตอบกลับว่าเป็นพาหนะ
 ไผ่ (หนุมะ) แล้วเอาผ้าแดงก็มา
 ไขข้อ ล้อสี เขาเอาแม่โธงมาหัดกับ
 ขาวแดงทั้งตัวอีกในคืนหนึ่ง แล้ว
 เอาทางเถาะขึ้นล้อในชีตฉาแขวน
 สั้นมาไว้ เกลือใบนี้ ทนก็มีการขึ้น
 น้อยใหญ่ใน เขาพาไปขึ้นข้างหลัง ยัก
 น้อยกับ แชน สิดี เขาเป็นอันกันมา
 เป็นเพื่อน ประเคียวมาขานนี้ น.อ.
 อาแทน เขามีอีก ที่สุดเขาถือเขา
 ไปห้องทำงาน พ.ร.ช. น.ช. รวงเสนา
 อิศกรทรงเรือ ทรงข้ามมาห้อง
 พระโอรสเจ้าทง ทรงข้ามหัวประสิทธิ์
 คลองงาช้างลง ใ้พ่อไกรศักดิ์ขึ้น

ปกติ คุณณรงค์ สวัสดิ์วิภากร ชอบทำ
 พานิชไปรษณีย์ทำงาน หาข่าวมาได้
 ก็น่า ข้าราชการในองค์กรปกครองพร
 ก็น่าในมือ คุณณรงค์ขานมาก เรา
 ข้าราชการใหญ่ มีอำนาจได้คน คน
 แรกๆการงานก็ ทำมาแบบขยัน
 อยู่จนนายพลเสกติดใจมากขยัน เสรี
 แล้วก็พาไปท่องเที่ยวประชุมกรมเสนาธิการ
 ทหารเรือ ถิ่นข้าวงาน นักรบคุณ
 แชนบ้าง คุณเสกติดใจ เขาจัดการขอ
 เต็มใจไปหาในหอ ไม่มีมั่ง ยุดก็
 เลยก่อนใจเขา ชอบคนที่ทำทางตรงหัว
 หัวใจ เกลียดเขาทำคุณณรงค์ก็
 เขาก็ให้ไว้ว่าอย่าทำเท่าที่สุกก็
 ไปปลุกก็ไป ประเด็นพอมืออาชีพ
 ศักยภาพคุณณรงค์เขา(ไอ้ตัวคย
 ธรรมดาตอนหัวค่ำ)ประเด็นขยันเข้ามา
 หารือขอเขาเพราะเขาพาเราสู้มึน หมื่น
 ข้ามมาพบ ในห้องที่นั่นก็คุณณรงค์
 บอกว่าข้าพเจ้า คิดถึงในใจคุณ ๒๕
 น. ถ้าคุณจะเยี่ยมเรา ก็ให้ลูกไป
 คอยหว่านก็โอเคนั้น ว่าก็บอกให้ช่วย
 คอย ข้าพเจ้าก็ตรงรี่จากพวกเด็ก
 ที่กัญญ แต่เพราะทางส่งลูกให้ก็ถูก
 มากจนไม่เลยคนรัก ทั้งเสียอีกถ้าไป
 ปล่อยมัน แล้วตัวเรายังดี เพราะผมทำ
 อยู่นี่ คนนี้ไปเสกแล้วเขาไปให้ผม
 ว่าหลุมมี ให้ก็ดู เห็น เป็นอันควาย
 ตอนนั้นก็เกรงว่า จะมีการขัดถู
 หลงบ้าง แต่ก็ไม่กลัวอะไร ก็
 มาถึงนี่ก็ สงบในใจหายมึนแล้ว
 ถึงข้างล่าง ผ่านสนามระหว่างที่ทำการ
 กรมเสนาธิการก็ถึงพระวัง พ
 พานิช นิสิต และ ท่านคุณ
 ตามไปส่งลงรถก็ มีคนช่วยย
 ลิงขึ้นด้วย ข้าพเจ้าก็ลงลง น ของ
 ของหลวงถึงนี้ ขี่ควา อื่นๆ.ก. เลม
 หม่อมมานะข้าพเจ้าขอ
 แล้วรถเคลื่อนที่ หลวงถึงนี้เอา
 หมวกของเขามาใส่ทรง รถก็พาเราผ่าน
 ประตู เข้าไปทางโรงพยาบาล
 ที่ว่าพระประยูรวงศ์ศิริราช เล
 ไปทางท่านนี้ หยุดเดินไปหน้า

เอ๋ข้างของหม่อมชาน คอยรับอยู่แล้ว
หลวงสินธุ์กับนายรองขอมาคับ มาขึ้น
ในยานตก เห็นไฟไหม้ที่เก็บน้ำมันกอง
ทัพเรือ เห็นแสงไฟไหม้ของเรือศรี
อยุธยา (เวลานั้นหม่อมไปไปแล้ว)
จึงทำการรักษาดินแดน พบขุนตี่
และพวกนายทหารนั้น ต้องตกใจกัน
มาก.

ตอนนั้นเรากอดสอต ของ
หมอนขาว ออกมาประทีปข้าง
หน้าฟ้า เชียวไปทางราตนั้นเฝ้า
วีปารสกัน พวกรบเร่มาเฝ้า ลุง
จีน สดุดีกับขานมา ทวงถาม
วิกรมายุ่มาแล้ว และทราท ว่า
มาก ทำกิจโกน สบผากนึ่ง กุ้ง
แล้วตั้งเตียง พู่ว่า ไม่นานแล้ว ขอ
ยอให้ ไชยชนะรักษาความสงบ ลง
คืนเชษฐา ทวงเงื้อมมือให้ท้าวทฤ
ภิน เพื่อกันแล้วไปประชุมที่ห้องข้าง
วีปารสกัน คุณเฝ้า สดุดีขุนร
สัการทำงานคือไปเฝ้าที่เขาก ไค
ทอให้ทำลายหมก เวลามันคุณเฝ้าว่า
พวกรบลงเรียนหมก ให้ไป
มาว่าดี โทษหมก ที่สกลไปพบ

นพทวารปฐมนุ ทพิณพระภิกษุซึ่งมี
ราว ๕๐-๖๐คน เหววไปใต้ทวาร
นั้นแล้วจึงเหวราว ๓๓. ท้าวองค์
อุทัยเจ้าแก้ว ไกลมาบ้างมีน้อยช
เคยจับกับข้าพเจ้าทวาร ประมาณ
ซึ่งมีเจ็ดคนมาไว้ริมทวารและ
พื้น ว่าจะเข้าทำมาตามคน ๕
รูปคือ ๒. มอญทวารให้ไปส่งก
ทวารไป ๒. มอญพระภิกษุ ๒. เกว
การปฐมนุ ทพิณพระภิกษุ ๒. เกว
ทวาร คำว่า ของไทยเกวทวาร
หาญ (มี นพทวาร สกฏ์ เ
คตกรรมและการปฐมนุ ทพิณ
ทวารท้าวเจ้าแก้วมาตามคน ๕

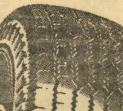
เสียงประชาชนดีมาก สงส
จอมพล เลยพุดวิฑูรภาพขอ
ไปแล้ววณ.

พระเถรานุเถระมหาภิภาส มีสมเด็จพระ
พุทธาจารย์ สมเด็จพระวันรัต และอื่น ๆ ราว
รูป รวมกันมีจดหมายมาขอพรเลขาบัตรทำ
ไว้กับบึงพลาญ ตำรวจ และตัวเราต่อไป
ประกาศวิสัยไปแล้ว.

การปราบกบฏใหญ่หมดแล้ว วันนี้อีกสี่
หีบได้แล้ว ทหารบกเข้าคุมสถานที่ ทหารเรือ
แห่ง เรือรบทุกลำทหารบกเขารอบครองรักษา
นับว่ามั่นคงเสียหนามแน่ดิน ตำรวจให้รักษา
เมืองทั้งการกวนเมือง ทั้งฝ่ายค้านด้วย หมดยี่
อวสานดี. (อ่านต่อหน้า๘)

ยางรถยนต์ **คันฉิ่ง**
'FORT'

จะไม่มีสิ่งตกที่ล้อ
ปลอดภัยที่สุด
สะดวกสบายที่สุด

ผู้แทนจำหน่ายและผู้เกี่ยวในประเทศไทย:

บริษัท แองโกล-ไทย คอร์ปอเรชั่น จำกัด

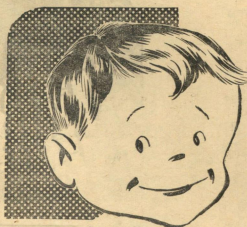

แล็คโตเจน

แล็คโตเจน: บริสุทธิ์ ปลอดภัย และคล้ายนมมารดาที่สุด ซึ่งมี
วิธีผสมแป้งนม ส่วนผสมของวิตามินเอ, ดี, และธาตุเหล็ก ซึ่งทำ
แล็คโตเจน ให้เหมาะสำหรับทารกอย่างถึง

การ นวด โคน ตามบริเวณ ที่ลูก	
โรยลงในถ้วย ตามปริมาณ ที่กำหนด	
ใช้ช้อนคนจน กระทั่งเป็น สีขาว	
กรองให้พอ ดูที่แก้ว	

แล็คโตเจน: ช่วยส่งเสริมทารกให้โต
 วันโตขึ้น มีสุขภาพอนามัยดี

ส่งบัตรคูปองนี้
 มาขอแลกคู่มือมารดา

กรุณารับหนังสือคู่มือมารดาฟรี

ชื่อ 12

ชื่อ

สมัคร

บริษัท ไบโอสาย จำกัด
 ตู้ไปรษณีย์ 326 นคร

L/M-PI 56T

นายมงคล ศรียานนท์ กรรมการจัดการ
หลวงดำรงดิวิตเรข ที่ปรึกษา

ไม่มีที่ ไหนจัดพิมพ์ดี
เท่า และไม่มีที่ไหน
บรรจุภาพมากกว่า...
...นั่นคือ สมุดภาพ
“ประมวลภาพ ทรง
ผนวช” ของสำนัก
พิมพ์มูมหนังสือ

ประมวลภาพ ทรงผนวช

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช

ภูมิพลโลกฯ

- จัดพิมพ์ขึ้นเป็นสมุดภาพขนาดงามด้วยกระดาษอย่างดีหน้าปกทั้งเล่มร่วม๑๐๐ภาพนับตั้งแต่การเตรียมผนวชจนถึงทรงลาผนวช ตลอดจนการเสด็จพระราชดำเนินไปในที่ต่าง ๆ แต่ภาพขนาดใหญ่เต็มทีชัดเจนน่าชมมาก.
- หน้าปกอัญเชิญพระบรมฉายาลักษณ์ พระภิกษุภูมิพล พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว มาประดิษฐานด้วยแบบที่งาม หลังปกอัญเชิญพระบรมฉายาลักษณ์ สมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินี ในฐานะผู้สำเร็จราชการแผ่นดินมาประดิษฐานไว้ด้วย เป็นภาพสิริรัตนธรรมชาติอันละเอียดอ่อนสวยงาม อวนำหน้าเป็นเงาพระบรมฉายาลักษณ์ไว้เป็นสมบัติ.

จัดพิมพ์โดย...สำนักพิมพ์

มูมหนังสือ

ชั้นล่างบริษัทไทยนิคม, สามยอด, พระนคร.

โทรศัพท ๓๓๕๑๘.

■ มีคำอธิบายภาพทั้งภาษาไทย และภาษาอังกฤษอย่างไพเราะถูกต้อง เหมาะสำหรับนักศึกษาและชาวต่างประเทศเป็นพิเศษ

■ “ประมวลภาพทรงผนวช” เป็นสมุดภาพเล่มเดียวเท่านั้น ซึ่งกำลังจัดพิมพ์อยู่อย่างประณีตและบรรจงที่สุด ซึ่งเหมาะสำหรับจะเป็นของขวัญหรือเก็บไว้เป็นสมบัติอันมีค่าอย่างหนึ่งของท่าน และใช้ลวดทองเหลืองเจาะร้อยเป็นนุฏ เพื่อความคงทนถาวร ตามแบบอย่างที่ดีของสมุดภาพอลัมน์ต่างประเทศ แต่จำหน่ายในราคาเพียงเล่มละ๒๕ บาทเท่านั้นต่างจังหวัดโปรดติดต่อสั่งจองด่วน โดยไม่ต้องเสียค่าส่งแต่อย่างใด.

หนังสือในรอบปี
พิมพ์โดย
สำนักพิมพ์คลังวิทยา

สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ

๑. สำนัสมิเกล ภาค ๑-๔	ราคา ๑๒๐.๐๐ บาท
๒. เทียนเมืองฟ้า	" ๓๐.๐๐ บาท
ภิกษุ บัญญัตินาคะ	
๓. สุขุมปราชญ์ดา เล่ม ๑	" ๒๐.๐๐ บาท
๔. สุขุมปราชญ์ดา เล่ม ๒	" ๒๐.๐๐ บาท
๕. ทางชีวิต	" ๒๐.๐๐ บาท
๖. สุขุมเมืองสน	" ๒๐.๐๐ บาท
พ.ศ. ปิ่น มุทิตานนท์	
๗. พุทธจริยกิจของโพชน	" ๒๐.๐๐ บาท
๘. กวีนิพนธ์กวี	" ๒๐.๐๐ บาท
๙. ขันกักรรรม	" ๒๐.๐๐ บาท

สารนิพนธ์	
๑๐. การร่ายยาบทพระพุทธรูป เล่ม ๑-๔	" ๑๒๐.๐๐ บาท
๑๑. เกร็ดกวีโกพื้น	" ๓๐.๐๐ บาท
๑๒. เขื่อนไทยอาทอม	" ๓๐.๐๐ บาท
๑๓. เทียนเมืองฟ้า	" ๓๐.๐๐ บาท
ศ. สุภา	
๑๔. ชีวิตและงานของครูชาคริวิชัย	" ๒๐.๐๐ บาท
ปลัดปลั่ง	
๑๕. ขันกักรรรม	" ๓๐.๐๐ บาท
กมล อติพยัคฆ์	
๑๖. รอนไพร่รักนายนางง อดิวิชัย	" ๓๕.๐๐ บาท
เดิม สหพันธ์	

๑๗. ผงขาวแม่โจว เล่ม ๑-๒	" ๖๐.๐๐ บาท
ละออง ศรีสุคนธ์	
๑๘. เทียนเมืองฟ้า ๒๒ จังหวัด	" ๕๐.๐๐ บาท
สวามิ สัตยานันท์	
๑๙. ปด้อย	" ๑๕.๐๐ บาท
พระนางเชอลักมัลลาวณ	
๒๐. โชคเชิมนชีวิต เล่ม ๑-๒	" ๖๐.๐๐ บาท
กาญจนา นาคินทร์	
๒๑. เขื่อนเมืองฟ้า	" ๓๐.๐๐ บาท
สุภาวดี	
๒๒. สวรรค์ เล่ม ๑-๒	" ๖๐.๐๐ บาท
คอกไม้สด	
๒๓. สุขุมเมืองฟ้า	" ๓๐.๐๐ บาท
หลวงธรรมาพิชิตธรรมปวิวรรค	
๒๔. ปฏิกันโทรศาสตร์	" ๑๒๐.๐๐ บาท
เอ.พ.เอส.	
๒๕. คำว่าสุกเย็นอันลึกซึ้งด้วยคนเลง ๑-๒	" ๑๐๐.๐๐ บาท

ผู้ส่งซองภายในเดือนนี้ ได้ราคาพิเศษ ๑๐ %

สำนักพิมพ์คลังวิทยา

อำนาจจิตสัมพันธ์

โดย..

พ.ท. ช่ม สุกนธวัค

เป็นหนังสือแนวทฤษฎีเห็นความ
สัมพันธ์ระหว่างจิตวิทยา ศาสนา
ต่าง ๆ กับอำนาจจิตในตัวเรา ตลอดจน
วิธีนำเอาความทางจิต และ ทาง
ด้านจิตวิทยา มาช่วย ส่งเสริมกัน อย่างมี
เหตุผล...

หนังสือปกแข็งเกินของขนาดมากมารถาน
ออกวางตลาดแล้ว ราคาพิเศษ ๒๐ บาท

ของดีในประวัติศาสตร์

โดย.....

สังข์ พัด โนนาย

ของดี ๆ ในประวัติศาสตร์ มีอยู่มาก
มากด้วยกัน ทั้งด้านประวัติศาสตร์ ไทย
และประวัติศาสตร์สากล ผู้เขียนได้พยายามค้นคว้ามาเสนอ เพื่อเป็นกรณี
สนับสนุนส่งเสริมการอ่าน การศึกษาของพี่น้อง
ร่วมชาติโดยทั่วกัน.....อยากทราบของดีมี
ไหนบ้าง

ควรอ่านของดีในประวัติศาสตร์

ราคาจำหน่ายเล่มละ ๓๐ บาท

สังข์ พัด โนนาย ได้ราคาพิเศษเล่มละ ๒๕ บาท

บันทึกจากเอเชีย

โดย.....

ปลัดปลั่ง

นับเป็นวิถีคนอารย เอ็ดดู เอ็ดดูให้
กว้างขวางเผยแพร่ม และด้วยวิสัย ถ้า
หากท่านให้ "ปลัดปลั่ง" นักท่องเที่ยว
เวียนมาอยู่ใกล้มาแล้วเห็นคุณค่าก็ให้
ท่าน.... ท่านจะมีโอกาสเยี่ยมพม่า,
เที่ยวมลายู, ท่องฮ่องกง, ข้ามไต้หวัน และ
คลุมอยู่...อย่างละเอียดทุกแห่ง ทุกมุม.....
จากกาอ่านบันทึกจากเอเชีย.

ออกวางตลาดแล้วราคา ๓๐ บาท

สังข์ พัด โนนาย ได้ราคาพิเศษ๒๕บาท

สิ่งดีโดยตรงได้

สำนักพิมพ์คลังวิทยา

สำนักงานใหญ่

๑๑ ถนนพญาไชย

สำนักงานสาขา

๕๕-๕๖, ๓๓๕ นาคเกษม

พระนคร

8287

คนกว้าพลังงานประมาณชั้นน้ำของโลกจะรับรองว่า

พายุลูกกระทิง พังโหมพัดหวนถล่มประ
 ท้องนพพิท ที่ตั้งข้ามมายี่สิบสองประเทศ
 ไทย หลั่งจากทราขว้าวัดไร่ชีมา
 ลูกทมิฬพิชิต ทุบยุบกระเบื้องมรดก
 เกตุบาทผู้สืบมา ภารวณธะเขมา
 ทาหนาทันใจพลประจักษ์ดลวิญญูคือไร
 ชีมา ทุก ๆ คืนก่อนเข้านพระหว่าง
 ที่ข้ามประจักษ์นพวษ. เขาเขยเฮ็ด
 วิญญูเสียดภรรยา ที่ทิ้งของเขาส่ง
 ทาณกั๊ว แต่งงานมาอีก ๖ เดือน
 ยุบชายคนแรกของเขาให้จำรว. นุ
 ยาคูเป็นขึ้น สดวกเลียดกับพี่ภรรยา
 ๓ ธน พอลิโซมิผ่าถูกเอ็ดแล้ว
 ไม้ไผ่ยี่สิบเสียดภรรยาของเขา ทาง
 วิญญูร่ายเสียดดลนั้ถลักไม้พราย
 วาถุก และภรรยาของเขายี่สิบเสียด
 เข่นไร เขาเลียดกับยี่สิบเสียด
 พรวกถักนั้ทากถักเดิมเก่า ผู้ซึ่ง
 ได้แก่แสงความเสียใจ
 พาย เขยเป็นมาพิชิตผู้ซึ่ง
 ารวณทาทประประเทศ ผู้ซึ่งดล

[illegible]

บุกเบิกอาชีพ

ด้วย เสาของความสุขที่ยั่งยืน
 ของคนกับทุกชีวิตในท้องที่แห่งนั้น
 ชาวกรุง เข็มหมายของเจ้าหลวง
 นำความปิติยินดี และความร่มเย็น
 ความสุขอย่างลึกซึ้งหนึ่ง ประทาน
 คล่าไปทั่วหัวท้าว ซึ่งมีพลไพร่พล
 เสนออยู่ตรงกลาง ทุกคนพร้อมใจ
 ดนตรีทั้งเครื่องดนตรีมา อย่างกระ
 วนกระวาย คือเหมือนว่าเจ้าหลวงจะ
 เกลายเป็นความหวังสุขทุกข์ของพวก
 เหล่านี้...

กฤษฎา นานัก ปล่อยให้ตนอยู่
 สดุดีพลิตา และมีอะไรในเคยอยู่
 คลงเวลา เขาผู้ดีประหลาดใจ
 อยู่เหมือนกัน ว่าทำไมได้เห็นพัน
 ษาไปประชิดตัวกันมากจนเรียก
 วยอย่างประหลาด อย ภาย และ
 ให้เข้าไปดูสมมุติอยู่แห่งราษฎรที่มา
 คอยเสวยที่หลวงอยู่อย่างมีกษัตริย์
 นั้น ทำในใจทำให้เขาเกิดวิถิกถวิล
 ใจอย่างไม่เป็นทุกข์...

ในขณะเดียวกันเขาคิดแก่หัวปะนะได้
 และจากคนแค้นใจคนนั้น ไปตั้งใจให้
 และกันนั้นต่อไปอยู่ ๆ เหมือนตัวเขาตัวนี้
 ้วยจนหมดใจเพราะเหตุ และพยายาศึกษา
 แต่การปฏิบัติกับประชาชนอย่างหลัง แต่มี
 ลึกซึ้งไปจากแต่ก่อนของกฤษฎา นานัก เขา
 ไปเป็นไปโดยบังเอิญ เพราะเขาเมื่อพูดนั้นมี
 นิสัยการเป็นอันไกล หรือคิดจะแสดงออก
 ขึ้นคือไรเลย ในเมื่อจะเข้าไปยังอีกตารอน
 เหล่านี้ สิ่งที่เขาสนใจเห็นก็คือสถานภาพ
 ผู้คนที่คอยรับฟังเขาเช่นเดียวกัน และหลัง
 จากนั้น ก็ถึงคราวที่เขาจะพูดเรื่องราวของ
 ซึ่งทำให้ราษฎรพร้อมใจกันอย่างประหลาด...

ไม่นานนักประชันก็มาปรากฏ
 ขึ้นใกล้ ๆ โยหน้าของประชันเขื่อน
 ย์ม เพราะออกไปกินถั่วแถมมาเป็น
 เวลาจน เขามีเสียงกึกก้อง
 และอะไร ในขณะนั้นกฤษฎาอยู่
 ครองหน้า เขามองขึ้นด้วย ๆ เหมือน
 ไม่เกาะง่าไม้หรือยกมือ...

เมื่อให้เขาฟังเรื่องนั้น
 “คงอีกไม่นานนัก” กฤษฎา
 ลึกซึ้งขึ้น ๆ

“คงอีกไม่นานนัก” พันตำรวจโท
 ประชันทงกำลังหัวเราะอย่างมีค
 นัย “แน่นอน, ผมก็คิดว่าคงอีก
 นานสักหน่อย”
 ทั้งกฤษฎาและอะไรไม่เงย ไม่
 ค่อยมากจะไรเลย และพยายาม
 สนทนากับกัน ทว่าเสียงก็ขึ้นเข้า
 หลวงแก้วลง ให้เรียวรอยตึก
 ทำได้เท่านั้น ประชันก็ถามการ
 ษิก ทูมสาวทั้งสองไปทุกหนทุกแห่ง
 กับทางที่ดูเหมือนจะพยายาม
 เกิดขึ้นแสดงความเป็นมิตร ในที่สุด
 เขาก็พูดเปรย ๆ ขึ้น ทั้ง ๆ ที่กฤษฎา
 และอะไรไม่คิดเลยหัวเราะเลย
 “งานแบบนี้ดูเหมือนไม่ยาก
 แต่ถ้ามัวแต่เริ่มใจไป ก็ยากขึ้น
 สบายไปเสีย”

อะไรไม่ยอมตามองนักขึ้น ใน
 ขณะที่ยกหูฟังเสียงพูดพร
 ษินกับกฤษฎา ประชันก็คอย
 ทยไปสนใจว่าคงฟังอะไรหรือไม่
 “ก็มันมีข้อควรระวังที่
 เกินไปจวักไหมครับ” เขาพูดหัว
 เราะเบา ๆ เหมือนรู้สึกอะไรอย่าง
 หนึ่ง แล้วเอ่ยต่อไปว่า “เขาว่า
 คนที่ชั่วคือผู้ชั่วธรรมชาติ มักสุภาพ
 เรียบร้อย และค่อนข้างดีเยี่ย
 ษาก็คือ ซึ่งจากนายถึงมาด้วย
 ใจ แต่ผมได้มาคราวนี้...เอ...
 ก็ส่วนหนึ่งจากการรับ... รู้ว่า
 ชาวเมืองไม่ได้อะไรอย่างยากเลย”

“ชาวเมืองลงอาชญา... ไร
 หมาย แต่ก็ยังมีตัวอาชญาใน
 มีนิสัยที่เหมือนทหารด้อยเพี้ยน
 ไม่เอื้ออำนวยเหมือนคนเมืองอื่น
 แสงทาสลายจนเลือนและนั่น
 ของอยู่” ประชันมาตอบ
 อย่ายำเริงใจ

พันตำรวจโทประชันก็ยิ้มและ
 ขึ้นทูลปาก ทว่าเสียงของ

เสียงของอะไรก็ปรากฏปาก ที่เข
 แลเห็นนั้น เขาไม่ทำก็อะไร
 ที่ด้อยกว่าของหญิงสาวเลย
 “คุณอะไรที่พูดอย่างนี้ ผม
 เป็นคนชื่อนี้” เขาปรารถนา
 ้วยว่า

“คุณอะไรที่พูดอย่างนี้ ผม
 เลียอีก” หล่อนก็ออกไปอย่าง
 ประชันที่หัวเราะออก กลยต่าง
 ออกไปหนึ่งพัน แม้ตัวสีหน้า
 แม้อย่างอารมณ์ดี - แค่ว่า
 เขาว่าไว้ เหมือนเขาจริงก็
 ทรจนทาง เขาฟังเสียง
 “คุณเหมือนเรื่องอะไรที่
 หรือมัน เห็นอะไรอย่าง
 แล้วช่วย ผมได้ไหมความ
 ตัวผม แต่ผมหาดีที่ทุก
 ภัย”

คำพูดของเขาจากหัวลงเพี้ยน
 เพราะว่ากว่า ๆ ขวบนเค
 ราษฎรของเขาแล้ว โสฬส
 มาสู่ใจแล้ว เสียงประชัน

นวนรวมกันของทุกที่ เสียง
 ที่เหมือนจำการคนมากไกล
 ชวนที่ทำการผลารคนทั้งสองไป
 แต่
 เขาไม่มีความเย็นชามาก
 “คงอีกไม่นานนัก... การ
 มนุษย์คงมีการอาชีพ ให้
 หลายอย่าง อาจมาถึงวัน
 ภายไม่เกิดเป็น” กล่าว
 ผลการในเขตกู้ในราษฎร
 ลอง ก็เห็นหัวเราะแ
 สหเทอญในความรู้ที่

การที่รับจ้างแล้ว แม้
 เมื่อเห็นไปก็ละอายใจ
 ความขึ้นและศรัทธา
 หมดลาไปจนรู้สึกอะไร
 หรือเป็นคนที่ถูก
 ลิดีละอายใจมาก
 แต่ประชาชนเหล่านั้น
 สดุดีเขาด้วยใจ
 ใดที่จะเป็นไป
 การจะมีความ
 าศาทุกสิ่ง
 ักมีความ
 อดจะ
 เหล่านี้
 ความรู้
 ธรรม
 อด

เพื่อความไพเราะ...

ใช้ลำโพง 'ฟายโทน'

FITONE
THE SOUND
HIGH FIDELITY SPEAKER

แบบแอดแอดิเอิล

ลำโพง 2 ตัวซ้อน ขนาด 12 นิ้ว วัสดุอลูมิเนียม 3 ตัวซ้อน ความถี่เสียง 40-15000 เฮิซส์ ลำโพง 2 ตัวซ้อน วัสดุอะลูมิเนียม 3 ตัวซ้อน ราคา... 385 บาท

แบบกรวยลวดขึ้น

ขนาด 12 นิ้ว วัสดุอลูมิเนียม 5 ตัวซ้อน 6 ตัวซ้อน ความถี่เสียง 45-14000 เฮิซส์ วัสดุอะลูมิเนียม 3 ตัวซ้อน ราคา... 160 บาท

ติดต่อ: ส.การกิจ 471/2 ถนนสนามกีฬา แขวงตลาดเก่า เขตเมืองเก่า

“เป็นบุญคุณปกเกล้า พวกราช

เจ้าหลวงมีศรัทธาหม่อมเอิบ และศรัทธาหม่อมจรรยา
เหมือนจะกระตือรือร้นในความเชื่อนี้ของ
ชาวเมืองที่คิดว่า ท่านคือเทพยดาที่พิชิต
มาจากสงครามสวรรค์และมีบุญคุณแรง
กล้าพอจะบันดาลให้ฝนตกลงมาช่วยชีวิต
คนเหล่านั้นได้ ท่านมีกำลังเล่ห์เพทุบาย

“ลูกทั้งหลาย” เจ้าหลวงประกาศ

ชาวเมืองสองนายที่มันมีแสน จะพากัน
มาช่วยเจ้าหลวงชก ช่วยตัวเองไปด้วย
ด้วยกำลังมันมีแสน ก็แรงกล้าด้วยควม

40

ยุควิเศษวิเศษ

รักและศรัทธา คลองระยมน้ำขาว
เป็นรอยเส้นระยนาตาในใจฉัน ชาว
เมืองจะพ้นจากความอดอยาก เพราะ
เจ้าหลวงสามารถขุดขึ้น ธรรมชาติได้
ไม่ใคร่จะขาดยี่ อำนาจของพระวร
กษัตริย์ยามมีอันเหลวไหลของเจ้าหลวง
ไปอย่างลง ๆ แล้ว ๆ แคอย่างเดียว
ทำไมเจ้าหลวงไม่ใช้กำลังมนุษย์ ก็ทั้ง
รักและศรัทธาว่าเจ้าหลวงรักฉันในใจ
มนุษย์ ทำไมในเจ้าหลวงจึงหวังจะให้เมือง
คายนะวรกร มาสร้างสุวรรณกัโชนิน
แผ่นดิน...”

“เธอก็ยังใช้หนี้สำหรับปากสาม
ตราของเงิน...” เจ้าหลวงความอย่าง
ไร้คิด.

“อัยยหนูคำเมืองมื่นหนูเจ้าหลวง
ชาวเมืองทอง ต้องจัดการแก้กันมัน
สน!” เสียงหนึ่งแหวกก้องขึ้นตาม
กลางทุ่งชนเผ่าที่พัวพันกัน ซึ่งแม้เจ้า
พระอินทร์สมมุติเอิกเกริกทุกเพลง
ก็รอฉันในใจของชาวเมือง ผู้ม่าย
รอนานไป...

ฉันไม่เข้าใจพระอินทร์ เหมือน
วิธีเช่นเจ้าไปหาพระอินทร์ เหมือนเจ้าลูก
หลานของเจ้าพระอินทร์ แต่เจ้าไปเสียแล้ว ชาว
เมืองลงมือทำอันลูกหลานเหมือนฉันที่ก็เพื่อ
โทษเจ้าให้รู้เหมือนเจ้า เมื่อครั้งเจ้ายังอ่อน
ดามและอยู่ในใจใคร่เห็นทอดมอญอยู่คนเดียว
และดูเหมือนจะไม่ใช่เจ้าได้ว่า มันมีเสียงของเจ้า
ตัวจริงที่กระซิบออกมาอยู่ด้วย กลิ่นนั้นไปหา
เจ้าหลวงอย่างเร็วเร็ว ร้องบอกคำต่อคำอย่าง
ละลึก.

“เจ้าหลวง...ห้ามคนเสีย...กฤษฎา
พูดถนัด...”

“ข้าไม่ห้าม...มันคุ้มกันข้า... มัน
ระก้องให้ฉัน พนมเมืองซึ่งข้าระบ
กัให้มันชำระหนี้...” เจ้าหลวงยื่น
ความและพม่อญู กฤษฎา นาลาย
อย่างแก้แค้น.

เสียง ลอยหลังห่างออกไปจาก
ชายชาวดุเป็นเบ้า รววกับว่ากันได้
กลาเป็นคนแปลกหน้า สำหรับ
เหมือนไปเสียแล้ว ร่างของกฤษฎา
นาลายถูกร่วงจากไปด้วยมือหลาย

คู่ที่กรากเข้ามา ด้วยดุษณี ของความ
กลัง หลงสวามันตัวนั้นอยู่ตรงหน้า
ชายชา.

“พ่อเหมือนกัน... สอนให้ลูกเมือง
ม่งบางชนมันไม่ให้ชีวิตอยู่เหมือนตัว
ไม่ช่วยให้เขาเป็นมนุษย์ ทั้ง ๆ ที่ลูก
เมืองเหล่านั้นเสียสละสาครมาไว้ พ่อ
กินในฐานะเจ้าหลวง พ่อจะคงใช้หนี้
ความทรมานต่อประชาชนไม่ไว้นักมัน
หลังเหมือนฉัน...”

“อะไร...เจ้าจะไปไหน?” สติกัน
ถกมันมาอีกครึ่งหนึ่ง

แต่ข้าไปเสียแล้ว ที่ถูกว่าหายเข้า
ไปหาชาวเมืองซึ่งข้ารักเหล่านั้น พยา
ยามแหวกเข้าไปหาถูกขุนนางกษัตริย์ ซึ่ง
มันกลายเป็นของไปอย่างนั้นที่มันถูก
คลุกคลาน อยู่ท่ามกลางพายุแห่งความ
เลวร้าย โทษะวักก็กระอังก้อยอย่าง
นานแสน... ทำให้อาณาเมืองทั้งชีวิต
จิกไปถูกอ้อม โทษะอ้อยในสภาพของ
สักขี ลืมไปว่าอะไรคือบุตรสาวของ
เจ้าหลวง...

ในที่สุด พระโอรสก็ถูกคนพาเข้าไปในกลุ่ม
มนุษย์ที่มืดมิด ผู้หญิงจึงเริ่มมีหัวใจที่รักแล้ว
เจ้าหลวงร้องโกลนเสียดใจ ร้องไห้ ๆ ๆ
ราก ๆ จนกระทั่งถูกคนไล่ต้อน ไปจนกระทั่งออก
และภาพที่ปรากฏแก่ตาของ “เจ้าหลวง” ผู้
เฒ่า คือบุตรสาวของทั้งเธอ กลิ่นที่ระงม
ระพวนารี ร่างที่ถูกอุ้มไปใช้ออกของ
กลิ่นไม่ผิดอะไรกับ ข้าวิรลงอันมี ๆ
กองทั้งนี้และจะระงมในสภาพไม่ผิดกับ
กลิ่นนี้แล้วเลยว่าไม่มีกฤษฎานาลายอยู่
ในโลกนี้กันแล้ว นอกจากข้ากษัตริย์

เลวทรนชาไม่ไปไหนพาใจของเธอนับ
คืน...
เจ้าหลวงถูกเขาลงข้าง ๆ เอื้อมือ
ไปแตะไหล่เล็กน้อย พระโอรสขาน
ครแกลงหน้ามอญแม้ชั่วแวบระเงา
นิดก็พอ หล่นกลับสู่สามารถหักกล่
หนึ่งเสียของพ่ออย่างชะงัด หล่น
พลัดตกลงมาพื้น เหม็นฉวัดดิ้นหลก
ลงจากร่างไปแล้ว แต่ในที่สุด...ใน
หัวระส่ำกัของชีวิต หล่นนั้นล้ม

คำขึ้นร้องยังมีนางสาวชา... รววก
ไปด้วยความขุ่นเคืองและเกลียดชัง วิม
ผู้ปากที่เกลียดเป็นเหมือน เล็กน้อย...
เจ้าหลวงก็หน้าหงาย พังเสียงพูดที่แทบ
โหรงเหรง หล่น ด้วยความหวังว่าอย่า
น้อยที่สุด ลูกสาวจะพูดกล่าท่าน
ด้วยความรักเป็นครั้งสุดท้ายในคำปวิม
ออกมาจากขอบคายน่าเอ็นดูของท่าน
ในขณะ ที่แทนที่ชีวิตอันมีปากของ
หล่น...

“นั่น... พ่อสร้างหนี้ให้แก่พล
เมืองของพ่อ.... นั่น... ขอบใจนะพ่อ
มันเป็นหนี้ที่พ่อต้องชำระ อย่างเน
นอน”

วันที่ปากที่แนบกับตัวระงมสุดท้าย
ของชีวิตนั้นกล่นแล้ว ไม่มีส่วนใด
ของร่างกายที่สาวคลื่อนไหวอีก
แต่ความตายเท่านั้นที่ยังมีชีวิตอยู่ ซึ่ง
เช่นความในใจของเจ้าหลวง ชายชา
เอื้อมือไปเปิดเปลือกตาที่ห่อ อย่างแล้ว
เบา แม้ว่าเข็ญจากดวงตาที่ติดตาม
หล่นหล่นท่านไปก็รักว่ากล่น แต่
เจ้าหลวงก็ไม่ได้ที่จะหาหนทางไป
ตัวหนึ่งเอง เจ้าลูกที่เต็มเหมือนจะ
เป็นลมล้น เมื่อเสียงแหง ๆ และคน
เคียวของอะไรก็กล่นตัวก็กล่นขึ้นในจิต
สักที...

“นั่น...มันเป็นที่ที่ทั้งข้าและ
นอน...”

งานติดดิน

ต่อจากหน้า ๓๕
เครื่องเขียนก่อน บทว่าพลคำใจ
ระนารอยด้นมาวัย โกล่ไรงเอียน
หันเอียนชาก มิใช่ข้าเจ้าออกไป
นอกบริเวณนั้น ข้าพเจ้าก็คิดจะ
ต้องจึงต้องอยู่ในโรงเก็บ บทว่า
ฝึก.

เวลาน้อย ในฤดูร้อนว่าอากาศ
ระเริ่มชุ่มชื้นในราวเดือน ๑๕.๐๐ น.
เราเจอน้อยในโรงเก็บนั้น หนึ่งก็สนิท
ข้าพเจ้าจึงได้ขึ้นเสวยระงมกันที่หนึ่งแล้ว
มาตามถนนข้างโรงเก็บ คำนะระงม

แล้วก็หยุด สักครูหนึ่งก็มีการผ่าย
เสนาธิการคนหนึ่งซึ่งเป็นศิษย์ของข้าพ
เจ้าเดินเข้ามาทางประตูเล็กๆ ทางคั่น
นั้น.

“ผู้มีกัยคำสั่งราชการแม่ทัพใหญ่
ให้เอารวมว่าอาราบี” นายทหารผู้
นั้นกล่าวกับข้าพเจ้า พร้อมยกแฉ่ง
ความเคารพ.

“แต่ให้คนเสียอีกสองคน จะให้
ไปกัยกันหรืออย่างไร?” ข้าพเจ้าถาม
“เรามีมาสองคนก็ควม ข้าราชการ
ไปอัยม ส่วนอีกสองคนไปรออีกคน
หนึ่ง เพื่อไม่ให้พายุของหลวงออกอย่า”
นายทหารผู้นั้นตอบ.

คืนนั้นแล้ว เราทั้งสามคน เข้ม
สุดและข้าพเจ้าก็แยกไปใช้ระงมคน
ที่กัอยู่โดยอาศัยความร่มเย็นในเครื่อง
กัยังมี ใครเห็น ข้าพเจ้าไปกันาย
ทหารฝ่ายเสนาธิการผู้หนึ่ง เหม็นสุด
ไปรออีกคนที่หนึ่ง รอของระงมไป

ตามถนนนอกถนนเมือง เข้ากรุงเทพ
สองข้างทางไม่มีเสาไฟฟ้าแม้แต่แสงระ
เงาเจ้าพายุข้าง แสงระเงาอื่น ๆ
ข้างเป็นระงม ๆ คั่นนั้นข้าพเจ้าเียน
คั่นข้างร่มก็คั่นข้างมีมาก ตาม
ถนนหนทางก็ไม่มีใครเห็นผู้คนเลยจะไป
มา กรุงเทพาในขณะนั้นคู่ข้างเสียงระงม
เสียงวิ่ง ๆ ของรถเวลาแล้วก็ตามมิก็

1896 - 1956

TRIUMPH
ไทรอัมฟี่
อิมพัลส์ในภาวการณ์
 นิดคือ...
 ซึ่งใครจะมี ก่อน
 เป็นดีนะ!
 ๒๕๐๖

๒๕๐๖

สตีเฟนมัลลิต แปลโดย **อ.จ.ส.**
 23-24 ซอย ๒๕ ถนนสุขุมวิท โทร. 20448

ไปอย่างรวกเร็ววัน ๆ จึงระสรวนถวัลย์
จนกัศพรของญิบน์ ที่ผ่านไรมาสถึก
ครึ่งหนึ่ง.

ข้าพเจ้าถามนายทหารทั้งสามควัย
กันว่า "ท่านรองแม่ทัพใหญ่ตั้งให้ผม
ไปเพิกถอนในคืนนี้หรือเปล่า"

"ท่านไม่ได้สั่งว่าอะไร" เป็นคำ
ตอบ "ผมคิดว่าคงยังไม่มื่อรื้อถอนอะ
ไร พวกนี้เข้าแถวมายังไม่พอเท่าที่โก
นั้นยาวอีกสามวันแล้วหรือยัง?"

"อ้อ" ข้าพเจ้าตอบ "แต่ไม่เป็น
ไรหรอก ผมตั้งใจทำอะไรก็ตาม
ของผมก็ให้ เมื่อตัวก็สักยี่ดึกก็เริ่มก็ ยัง
ไม่ได้เอาชนะได้ก็แค่เข้า คูณชัย
ไปส่งผมที่หน้าซอซอวักก็แล้วกัน"

"ควีน" นายทหารผู้หนึ่งรับคำ
รื้อถอนของพวกแค้นด้วยความนึกอก
ไป ผ่านนุสตราวียัลลัด — วัทพระ

ควีนมหาธาตุ — สามแยกขางเซิน แล้วก็
เจ้าเซมขางซังจึงออกดูถูกถกถัน มีผู้
คนเดินไปมาตามถนนข้าง ควีนแล้ว
รถยนต์ก็แล่นเข้าซอซอวัก ในที่สุดก็
ถึงบ้านของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าลงจากรถ
แล้วซอซอซอซอซอซอซอซอซอซอซอ
ไว้ และขอเรื่องให้ข้าพเจ้ามาว่าข้าพเจ้า
เท่าที่มากในรุ่งขึ้น เวลา ๐๕.๐๐ น.

ข้าพเจ้า เดินเข้าบ้านซึ่งเงียบสงัด
เหมือนบ้านร้าง เพราะไม่มีใครอยู่

จากคนทำสวนกับเด็กหนุ่ม ๆ อีกคนหนึ่ง
ครอบครัวของข้าพเจ้าคือพ่อไปอยู่หัว
เมืองหมดแล้ว ทั้งมีและเจียบซอซอ

แม้จะมีเป็นเวลาหัวค่ำ ข้าพเจ้าเรียก
เด็กไปร้องขอรับประทาน เสริ่งแล้ว

อาบน้ำเช็ดตัวในบ่อนของตนเอง เป็น
ครั้งแรก ในระยะ ๔ เดือนที่ "คานัน"
ไปอย่างเรียบง่าย

ภารกิจสำคัญที่สุดของ
ข้าพเจ้าในรุ่งขึ้นก็คือ จะต้องรีบ
ไปรายงานคนต่อ พล.ท. "จาฟ"
สาคโซซอซอซอ รอนแม่ทัพใหญ่
และไปพบนายปรี๊ด "คูริ" พนม
ยงค์ หัวหน้าใหญ่ของขบวนการ
เสรีไทยภายในประเทศ.

รอมารับข้าพเจ้าที่บ้านคามเวลา
ก็เกือบหกโมงแล้ว ข้าพเจ้าขึ้นนั่งไปอยู่
นายทหารฝ่ายเสนาธิการแล้ว ซึ่งยังไม่รับ
ข้าพเจ้าที่ก่อนเมืองเมื่อวันวาน ตรงไป
ยังกองบัญชาการกองทัพอากาศ ๗ ส่วน
จิครดกา เช้าวันนั้นเย็นครั้งแรกใน
ระยะเกือบ ๔ เดือน ที่ข้าพเจ้าแค้น
เครื่องขมขื่นนาพันเอก แห่งกองทัพบก
ไทยอีกครั้งหนึ่ง.

ไท-สปปาห์

พระยศที่ของเรานับถือคือของบัญชาการ
ข้าพเจ้าที่รองจากคน สาคโซซอซอซอซอ
ทหารที่ปฏิบัติงาน อยู่ในกองบัญชาการแห่งนั้น
ก็ต่อรองมาซึ่งข้าพเจ้า ถ้าเทียบก็เหมือนรองประ
หลาดใจ ที่ข้าพเจ้าทำอะไรก็ตามได้ไปเป็นเวลา
นาน มีหลายคนพอที่จะรับได้ไว้ ข้าพเจ้า
หาไปไหน แต่ส่วนมากของบุคคลเหล่านั้นไม่
ทราบอะไรเลย เพราะข้าพเจ้าที่ไปปฏิบัติ
งานอยู่ที่กระทรวงกลาโหม ข้าพเจ้าที่พยายาม
วางแผนที่นั้นบ่อยครั้ง และที่หาไปรับกับ
เพื่อนนายทหาร ถ้ายังไม่มีการเกิด และ
ก็ต่อรองที่ครั้ง ๆ ไม่กี่ครั้งแล้ว ข้าพเจ้าหา
หาไปไหน ข้าพเจ้ารับงานที่บรรดาไปรับ
บะเจียบที่ห้องทำงานของรองแม่ทัพใหญ่ พอ
ข้าพเจ้าที่ส่งไปเป็นหนึ่งวัน ท่านรองแม่ทัพ
ใหญ่ ผู้ซึ่งรับงานอยู่แต่หน้าเขย ยอมสละเวลา
กับข้าพเจ้าที่รับงานนี้ ข้าพเจ้าที่รับงานนี้
ข้าพเจ้า และยังเป็นเป็นบรรดา และจึงย่อ
ขึ้นว่า

"การเกิดทางของไท-สปปาห์
หรือ "ควีน" เรียบร้อยก็เกิดออกทาง"
ข้าพเจ้าตอบ.

กำลังนายนั้น

ใช้เครื่องทำความเย็นแบบที่สามสิบ

• รุมบา-เตมบา และเมมบี ที่ว่าร้อนแรงนักมัน
ยังมีไม้คั่นกั้นองระบำที่มี: ๕๖-๕๗-๕๘-๕๙

• โอลด์ • เปอร์เรช ปารีโค ราชาแมมโบ
ดนตรีแห่งมอซอ ยี่ก่องดนตรี: * แมร์ เดซ ที่โอ
• เอเลบ เกยซีโค แต่วงดนตรีดนตรี: ฮัลมูนบือ
• ทอลดี สารีควี กับ วงดนตรี ของเขา
• แมมบี โดเปซ กับ วงดนตรี ของเขา รวมตัว...
• สิลลี คัมเบ • สิลลี เกกกี และ:
• โอลด์

• โอลด์ โอลด์ โอลด์ โอลด์
• โอลด์ โอลด์ โอลด์ โอลด์
• โอลด์ โอลด์ โอลด์ โอลด์
• โอลด์ โอลด์ โอลด์ โอลด์

๒๒-๒๓-๒๔

42

ហុកវិធីវិធីហាវ

สรุปได้ ต.ต : ด้วยได้ทราบว่า ส.ส.พรหมนังคศิลาได้นำญัตติขอให้สภา

[illegible]

นักศึกษาคณะ ส.ส.ท.และ แก้วกัญจนา สหภาพรัฐสภาฯ ขอให้ความ
 คำนึง เป็นการสมควรหรือไม่เพียงใด สหภาพรัฐสภาฯ ขอให้ประเทศ
 เป็นสมาชิก คงเป็นประเทศที่มีประชาธิปไตยสมบูรณ์ เช่นการมีสมา
 ชาติประเภท ๒ ในรัฐสภาเพิ่มขึ้น ถ้าไม่เป็นการสมควร สหภาพรัฐสภา
 จะวินิจฉัยและนำทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายต่อไป

การเสนอญัตติคือสภาชั้นนี้ ความจริงก็ไม่ได้ความหมาย
อย่างไร เหมือนสมัยก่อนหรือคือยังปกติตามนี้เป็นการศึกษาที่ประเทศ
ไว้ไว้ นอกจากสงครามสมาชิกแต่ละประเทศก็ต้องการแสดงออกมาถึง
ความแข็งใจในระบอบที่โลกทราบดีว่านั่น ก็ว่าการที่นักกับนัก
การปฏิวัติ ไม่เห็นจะดีกว่าที่กระไหน แม้ ส.ส. ทั้ง ๒ ไม่พูดขึ้น
สมาชิกต่างประเทศก็เข้ามาประชุมอยู่หน้าในแล้ว สภาของเรา
เขียนขึ้นไว้ เพราะเห็นตรงมา สมาชิกต่างประเทศก็ไม่ประชุมสภา
เช่นนี้ เราต้องศึกษาและประวัติอันหนึ่งของสมาชิกนี้ให้ทราบ
เช่นนี้หรืออย่าง เพื่อจะจัดการพูดทำให้กระตือรือร้นที่จะลงมือ
ไม่ทำเป็น.

สำหรับตัว ส.ช. หิมและ ส.ส. แล้ว นั้นไม่สำคัญอะไร ขอว่าแต่ข้อใดเลย
แม้เอาไปยิงทิ้งเสียก็ได้ แต่การสูญเสีย ส.ส. ๒ คนจากสภาหรือขัดก็ตาม ไม่ทำให้
สภาพรรคของโหดล้มลงไปได้ และจะทำให้ประวัติศาสตร์ของชาติไทยฉกฉวยไป
ทั่วโลก เพราะมีจดการประชาธิปไตยครั้งแรกลงกว่า ๑๐๐ ล้านบาท แล้วต้องมาจับ

ส.ส. ของตัวเอง... คนขี้ขี้... การแขวนพาดหัวไว้ที่ศาลาอันดอร์มได้ก็ด้วย... ราวครึ่ง
พิกัดจขี้ขี้... ส.ส. ที่... นี่เองพวกที่ก๊ากปราชญ์ปราชญ์โดยอภินิหารเผด็จการนั่นเอง... ขอสื่อ
มาหาพรหมพจน์กันไว้... ส.ส. พรหมพจน์ก็คิดว่าไม่ชอบให้พูดพูดมาจึงประกาศว่า
สมาชิกรัฐสภา... ประเด็นนี้... มันถูกต้องด้วยทำนองของพระประชาธิปไตยของโคกชาติโคก
คงว่ามาทุกทีไป...

ต่างประเทศ.

เนहरुคุดาห์: รัช ประกาศ นารายัน หัวหน้าพรรคการเมืองประชาธิปไตยอินเดียที่นำพาอินเดียให้ได้รับเอกราชจากอังกฤษเมื่อปี ๑๙๔๗ เนहरुคุดาห์เป็นนายกรัฐมนตรีคนแรกของประเทศอินเดีย และได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของอินเดียถึง ๓๕ ปี

สมัยประกาศสงครามระหว่างสหรัฐอเมริกากับญี่ปุ่นในอีกวันหนึ่งนายแมริ่งก็ทำ
ในอีกปีต่อมา และว่าตัวคิวในกรุงเฮกใช้ชื่อการค้ากองกำลังมารีนส์เซีย
สมัย เช่นแสดงการต่อสู้กับประเทศกลางเมืองต่างๆในเอเชียตะวันออกด้วย
ใช้คำว่า 'รัสเซียต่อต้านในประทศทั้งทวีป' และใช้คำว่า 'อังกฤษ
ฝรั่งเศส ครอบครองในอีกปี'.

จะขึ้นอยู่กับคำตีความของขบวนการหรืออย่างไรไหมครับในลำดับต่อไป
มา
ส่วนในรูปได้ไปเล่นทำเรื่องขอให้เรียดอนทหารออกไปจากฉนวน
และขอให้ประชาชนจัดคณะกรรมการมาขึ้นเพื่การกบฏในฉนวนกัน กับ
ให้ประชาชนเลือกรัฐบาลใหม่ตามความปรารถนาของเขด้วย นอกจากนี้
มีข้อเสนอให้กองทัพฝรั่งเศสและลิธัวเนียนหรือจากอิตาลีไปตีหัวผี มี
ข้อเสนอให้เรียดอนทหารประชาชนจากฉนวนไปช่วยกันด้วย (ในการเลือก
ที่ตั้ง ส.ป.มาได้มีความควบคุมของยูนิ) ขบวนการเลือกตั้งเป็นเรื่องราวใน
ของแต่ละประเทศไม่เกี่ยวข้องกับยูนิ ครับนี่หัว.

เราจะเห็นได้ว่า เรื่องนโยบายของรัฐบาล หรือองค์การของ
 ภาครัฐนั้นที่ พระกามเมิงฯ บ้านบึงภาษีจิต ขึ้นใจไม่เสมอไป
 และขอชี้ให้เห็นอย่างเด่นชัดที่นโยบายที่กล่าวไว้ เพราะผู้แทนใหญ่ในนาม
 ของชาติ ซึ่งราษฎรเห็นว่าพูดจากลัทธิเข้าหากวามเป็นธรรมมักทำพิ
 โท โน ไม่เข้าใจว่าไม่เห็นด้วยกับนโยบายต่างประเทศของรัฐบาลเป็นพิษ
 โยคิดจะเสมอไป นั่นก็ขึ้นที่ความรู้สึกว่าให้พูดคำไปในเรื่องการ
 ไม่มีการมีความถูกต้องในทางพฤกษาอีก ข้อนั้นขอชี้ให้เห็นว่าในการ
 การจัดการ และชนิดที่กล่าว อันได้แก่ เช่น ทำให้เป็นสาธารณชนของ
 ชาติ เช่นเช่นกับกับกับ มีคนเห็นคำพิพากษาถึงขั้นเสียใจไม่เต็มปาก.

[illegible]

อัตราค่ารับเป็นสมาชิก **โท-อัลไพน์** ทหารอากาศจักร

က	^A (စဉ်)	၁၁	၁၁
ခ	^A (စဉ်)	၁၂	၁၂
ဂ	^A (စဉ်)	၁၃	၁၃

สำหรับพระบรมมหาราชวัง มีบริการรถส่งถึงบ้าน หรือถ้าไม่สะดวกจะเช่า
รถส่วนตัวทางไปรมณีธรรมดา ไปรมณีอากาศไปรถคลองเป็นพิเศษ.

ข่าวดีสำหรับท่านผู้อ่าน “งานใต้ดิน ของพี่แอกโยชิ” ซึ่ง..เนตรเบมะโยธินกำลังเขียนลงใน“ไท่สัปดาหฺ”ขณะนี้.

ท่านจะได้อ่านหนังสือเล่มหนึ่ง ซึ่งเป็นภาคแรกของ “งานใต้ดิน”
นั่นคือ “ชีวิตนายพล” โดยผู้เขียนคนเดียวกันเคยลงใน “สุกสัปดาหฺ” มาแล้ว

จัดพิมพ์เป็นเล่มขนานตามโดยสำนักพิมพ์ผู้ดูแลศึกษา

พร้อมด้วยภาพประกอบตอนสำคัญๆ ในยุคนั้นอย่างสมบูรณ์ที่สุดด้วยกระดาษอย่างดี

ขณะนี้ทุกๆ ท่านกำลังติดตามอ่าน “งานใต้ดินของพี่แอกโยชิ” อยู่ใน “ไท่-สัปดาหฺ” แล้วแต่เพื่อให้การอ่านของท่านเป็นไปโดยสม
บูรณ์แบบ ท่านควรจะได้อ่านสารคดีชีวิตจริงของผู้เขียนซึ่งเป็นที่มาของเรื่องนี้เสียก่อน “ชีวิตนายพล” คือเรื่องดังกล่าว “ชีวิตนายพล”
ไม่แต่จะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับชีวิตของพี่แอกโยชิเท่านั้น แต่ยังได้ให้ความรู้อย่างกว้างขวางต่อการเมือง, การทหาร, ทัศนคติต่างประเทศ
เหมาะสมสำหรับนักศึกษา และผู้สนใจหนังสือประเภทนี้โดยทั่วกัน ฉะนั้นถ้านักพิมพ์ผู้ดูแลศึกษากำลังจัดพิมพ์ผู้อ่านอย่างโปรด.

“ชีวิตนายพล” เนตร เบมะโยธิน

เป็นหนังสือเล่มเกี่ยวกับท่านก็มีไปประกอบทั้งความรู้ และความรู้สึก ให้ประโยชน์มากกว่ามาก
ทั้งพิมพ์เป็นเล่มนำเรื่อง “งานใต้ดินของพี่แอกโยชิ” ที่ท่านกำลังติดตามอ่านอยู่ใน “ไท่-สัปดาหฺ” ทุกฉบับด้วย.

สำนักพิมพ์ผู้ดูแลศึกษา บ้างโรงภาพยนตร์คิงส์ต พระนคร โทร. ๒๐๑๖๐

เจมส์โฮวเวอร์เจมส์โฮวเวอร์ ท่านพอจะ
ไม่ได้อ่านหนังสือเกี่ยวกับชีวิตของเนตรเบมะโยธินแล้ว
อันใดก็ตามที่เป็นประโยชน์นี้ นอกจากหนังสือ
ในการส่งเสริมอุตสาหกรรมหนังสือ แต่ทั้ง
อ่านแล้ว แต่การส่งเสริมโดยวิธีนี้ไม่ดีกว่าเป็น
การส่งเสริมแบบเดิม เห็นแก่เห็นกันมากว่า
อื่น แทนที่จะได้รับผลตอบแทนอันสูง
คือผลตอบแทนที่ได้รับผลตอบแทนอันสูง
แบบ
แล้วจึงได้ผลตอบแทนอันสูง

มรสุมเหนือคลื่นน้ำในสี่

เมื่อเราขึ้นฝั่งไปดูหนังสือเรื่อง
“สี่ทหารเสือ” (Storm over the Nile)
ที่เล่มนี้โดยผู้ดูแลศึกษาโดยผู้ดูแลศึกษา
คือผู้ดูแลศึกษาโดยผู้ดูแลศึกษา อัน
ทั้งนี้, สมาชิกโดยผู้ดูแลศึกษาโดยผู้ดูแลศึกษา
โดยผู้ดูแลศึกษาโดยผู้ดูแลศึกษา ในชีวิต
เกิดคือ “Four Feathers” ฉายที่โรง
หนังแกรนด์หรือโรงหนังแกรนด์โดย
วิซดอลอันคือ “สี่ทหารเสือ” สุข
ชีวิตชาวอเมริกันโดยผู้ดูแลศึกษา โดยผู้ดูแลศึกษา
“สามวีรชน” ผ่านไป เมื่อผู้ดูแลศึกษา
ชายหนึ่งผู้ดูแลศึกษาโดยผู้ดูแลศึกษา ไม่ให้
ข้อความ จึงไม่สามารถออกแล้วให้

ได้ เออฉันก็เห็นแหละเรื่องหนึ่งคือ
กล่าวหาว่า คอลกอลการถ่ายขึ้นมา
สก็ฟมุงกราม.
เออฉันก็เห็นแหละเรื่องหนึ่ง คือผู้ดูแลศึกษา
คือ “Four Feathers” มันดีไปโดยผู้ดูแลศึกษา
เพราะเออฉันก็เห็นเรื่องเดียวกัน แต่ผมเห็นว่า
กรุณาเพื่อเออฉันก็เห็นด้วย ผู้ดูแลศึกษา
หลังจากนี้แล้วกันมาเพื่อได้. ▲

แอดม พยัคชวรรณ.

๐ เปรตลั่นคนเพอร์เรนซ์

ต่อจากหน้า ๒๔

นายคึกก็ ก็ว่าหนังสือพิมพ์
พอให้เขียนขึ้นใหม่ “นั่นคือ
ท่านผู้ดูแลศึกษาโดยผู้ดูแลศึกษา ผม
ขึ้นก็ขึ้นแล้ว ไม่ก็เพราะว่าโดยผู้ดูแลศึกษา
ก็ขึ้นแล้ว ก็ว่าขึ้นแล้ว”
เมื่อผมขอเขียนว่า พวกหนังสือ
พิมพ์ก็ขึ้นแล้ว “เออ ผมก็ขึ้นแล้ว”
คำถาม “ท่านนายพลทราบมา
หรืออ้าว ลำบากต่อคุณด้วยไปช่วย
ฝ่ายคณาธิการหรือว่าท่านนายพล”

จอมพล “ใครจะช่วยใครช่วย
ไป เออฉันก็เห็นแหละ แต่ทั้งประเทศ
ไม่มีใครเขาทำกัน ผมไม่เชื่อว่าผู้ดูแลศึกษา
จะทำไปเช่นนั้น ถ้าทั้งผมทราบมาว่า
สถานทุกข้างแห่ง ทุกในเออฉันก็เห็น
ไปช่วยฝ่ายประเทศ

คำถาม “ที่ว่าผู้ดูแลศึกษาไปช่วย
เสียงนั้นมีการขึ้นขึ้นแล้ว ไปช่วย
หาเงินให้พรรคเสรีประเทศผู้ดูแลศึกษา
ก็ผู้ดูแลศึกษาไปช่วยหาเงินให้ขึ้น ท่าน
นายพลก็ว่า. เป็นการแจกแจงกิจการ
ภายในของเรารอไว้

จอมพล “ผมยังมีรายชาน
แล้วทางหนังสือพิมพ์ ก็ยังไม่ได้กัน
เลย ผมจะไปสธออกดูกัน ถึงหนังสือพิมพ์ก็เกิด
ผมว่าชาวต่างประเทศ
หวั่นก็หนังสือพิมพ์ไม่ไว้ใจ ๕๐ เปอร์เซ็นต์
เช่นนี้แล้วเรามาช่วยกัน คนนี้ก็จะ
ก็เกิดก็เกิด เขาจึงส่งไป คนนี้
ไม่ไปคนหนังสือพิมพ์”

หนังสือพิมพ์ “ท่านนายพลว่า

พูดในเออฉันก็เห็น

จอมพล “ไม่บอกออกชื่อ มีประเทศ
เกิดคือ”
หนังสือพิมพ์ “ช่วยฝ่ายไหน
เสียง”

จอมพล “ผมบอกได้แต่การขึ้น
พวกนี้ขึ้นขึ้นแล้ว”

หนังสือพิมพ์ “ข่าวว่าท่านบริ
ภาว ท่านนายพลทราบมาความจริงเป็น
อย่างไร”

จอมพล “เกี่ยวกับข่าวนี้ รัฐบาล
มีว่าท่านก็ประเทศอยู่ หลวงประคณ
ผมได้มีรายชานหลายทางว่า มาลาว
บงรายชานก็มาอุปสมบทที่ เจม
ยังกว่าอุปสมบท เจ้าหน้ารายชานมา
ว่าอุปสมบท ยังไม่ใคร่ขึ้นขึ้น ผม
ถามไปก็ทุกในลาซายังไม่ได้รับตอบ
หนังสือพิมพ์ “ทราบว่ามีการประ
ชุม ก็เรื่องก็ว่าโลกมีความจริง
อย่างไร”
จอมพล “ยังไม่ไปประเทศ”

สลากกินแบ่งเพื่อถือหุ้นการไฟฟ้านครชัยศรี

ฉบับละ ๑๕๐ บาท

รางวัลที่หนึ่งเงิน ๕,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท

นอกจากจะมีโชคถูกรางวัลเป็นเงินล้าน ผู้ซื้อยังมีสิทธิ์ถือหุ้นบริษัทการไฟฟ้าซึ่งรัฐบาลรับรองแล้ว

มีมูลค่าหุ้นละ ๑๐๐ บาท ในสลากที่ซื้อไว้ทุก ๆ ฉบับ

กำหนดออกจำหน่ายในเดือนกรกฎาคม ๒๔๙๙ และกำหนดออกรางวัล

ในวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๔๙๙

รายการเงินรางวัล

รางวัลที่	จำนวน	รางวัล	รวมเงิน
๑	๑	๕,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท	๕,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท
๒	๕	๑,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท	๕,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท
๓	๑๐	๕๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท	๕,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท
๔	๒๕	๒๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท	๕,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท
๕	๕๐	๑๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท	๕,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท
เลขท้าย ๓ ตัวหมุนครั้งแรกมี ๒,๐๐๐ รางวัล ๆ ละ		๕,๐๐๐.๐๐ บาท	๕,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท
เลขท้าย ๓ ตัวหมุนครั้งที่สองมี ๒,๐๐๐ รางวัล ๆ ละ		๕,๐๐๐.๐๐ บาท	๕,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท
เลขท้าย ๒ ตัวหมุนหนึ่งครั้งมี ๒๐,๐๐๐ รางวัล ๆ ละ		๑,๐๐๐.๐๐ บาท	๒๐,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท
รวม ๒๕,๐๕๐ รางวัล			๖๑,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท

สำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล

ทำหจ:กมุใจเพ็องใด ...

Sheaffer's

เซฟเฟอร์ สแอรเกิล จดขาว
ปากกาแห่งคุณภาพและราคา

เซฟเฟอร์ สแอรเกิล จดขาวจะเป็นเครื่องเตือนใจให้ท่านเป็นเจ้าของ
รู้ได้ว่า ไม่มีปากกาใดจะเขียนได้ดีวิเศษเท่า

โปรดเลือกซื้อ เซฟเฟอร์ สแอรเกิล จดขาว เป็นของท่าน
เสียวันนี้ . . .

ท่านจะเชื่อใจยิ่งขึ้น เมื่อท่านได้เขียนข้อความ
ทุกตัวอักษรด้วย เซฟเฟอร์ สแอรเกิล จดขาว

เพื่อประโยชน์ใช้

ปลาทองสุดขลังก็ยอมลงไป

ในน้ำหมึกเท่านั้นแหละ: สบหมึก
ได้โดยไม่เปื้อนปากกา ..

บริษัท บอว์เมียว จำกัด

